Rechtbank Eerste Aanleg Brugge, 2 april 2014, 17e kamer

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie,

bij wie zich voegde als burgerlijke partij ter zitting van 5 maart 2014:

Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding, instelling van openbaar nut, opgericht bij de Wet van 15 februari 1936, waarvan de zetel gevestigd is te 1000 Brussel, Koningsstraat 138

met een vordering zoals gesteld in de nota neergelegd ter zitting van 5 maart 2014, gericht tegen de beklaagden;

vertegenwoordigd door meester L., advocaat te (…), loco meester L., advocaat te (…);

tegen:

1. De zich noemende A.A., geboren te Irak op (…), vreemdeling van Irakese nationaliteit, zonder gekende woon- of verblijfplaats in België of in het Rijk,

alias I.S., geboren te Irak op (…),

thans aangehouden en opgesloten in de gevangenis te Ieper;

bijgestaan door meester J., advocaat te Kortrijk;

2. De zich noemende R.S., geboren te Iran op (…), vreemdeling van Iranese nationaliteit, zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk,

thans aangehouden en opgesloten in het Penitentiair Complex te Brugge;

bijgestaan door meester N., advocaat te Brugge;

3. De zich noemende A.S., geboren te (…) (Irak) op (…), vreemdeling van Irakese nationaliteit, wonende te (…),

thans aangehouden en opgesloten in het Penitentiair Complex te Brugge;

bijgestaan door meester D., advocaat te Brugge;

4. De zich noemende N.A., geboren te (…) (Iran) op (…), vreemdeling van Iranese nationaliteit, zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk,

thans aangehouden en opgesloten in het Penitentiair Complex te Brugge;

bijgestaan door meester M., advocaat te Brugge;

5. De zich noemende B.M., geboren te (…) (Afghanistan), zonder gekende geboortedatum maar met de leeftijd van 25 jaar, wonende te (…) (opvangcentrum),

Thans in vrijheid gesteld ingevolge een beschikking de dato 24 december 2013 tot opheffing van het bevel tot aanhouding door de Raadkamer te Brugge onder voorwaarden;

verstekmakend;

6. De zich noemende A.B., geboren te Irak op (…), verblijvende te Steenokkerzeel, Centrum voor illegalen 127 bis,

thans aangehouden en opgesloten in het Penitentiair Complex te Brugge;

bijgestaan door meester V., advocaat te Brugge;

7. De zich noemende M.P., geboren te (…) op (…), vreemdeling van Iranese nationaliteit, zonder gekende woon- of verblijfplaats in België of in het Rijk,

Thans in vrijheid gesteld ingevolge een beschikking de dato 18 oktober 2013 tot opheffing van het bevel tot aanhouding door de Raadkamer te Brugge onder voorwaarden;

verstekmakend;

8. De zich noemende E.J., geboren te (…) op (…) ((…) Iraanse tijdsrekening), vreemdeling van Iranese nationaliteit, zonder gekende woon- of verblijfplaats in België of in het buitenland,

Thans in vrijheid gesteld ingevolge een beschikking de dato 18 oktober 2013 tot opheffing van het bevel tot aanhouding door de Raadkamer te Brugge onder voorwaarden;

verstekmakend;

De eerste de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende en de achtste : beklaagd van :

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, om, door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt, om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het plegen van de feiten rechtstreeks te hebben uitgelokt,

DE EERSTE, DE VIERDE, DE VIJFDE, DE ZESDE, DE ZEVENDE EN DE ACHTSTE :

A.

Bij inbreuk op artikel 66 van het Strafwetboek en de artikelen 1, 77 bis, 77quater 1°, 2° en 6° en 77 quinquies 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensensmokkel door, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, ertoe bijgedragen te hebben,

dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat,

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten opzichte van een minderjarige, dat misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, ziekte dan wel lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken, dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt en dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet,

te Jabbeke, Oudenburg en bij samenhang elders in het Rijk, OP niet nader te bepalen tijdstippen tijdens de hiernavermelde periodes, met name

1. voor wat betreft de zich noemende A.A. in de periode van 11 juni 2010 tot en met 11 juni 2013

2. voor wat betreft de zich noemende N.A. in de periode van 06 april 2013 tot en met 30 april 2013

3. voor wat betreft de zich noemende B.M. op 24 juni 2013

4. voor wat betreft de zich noemende A.B. van 05 april 2013 tot en met 30 april 2013

5. voor wat betreft de zich noemende M.P. op 24 juni 2013

6. voor wat betreft de zich noemende E.J. op 24 juni 2013

ten nadele van een ongekend totaal aantal onbekend gebleven slachtoffers, die het Koninkrijk binnenkwamen op een niet nader te bepalen tijdstip in voornoemde periode en/of er minstens in die periode hebben verbleven,

doch met dien verstande dat minstens volgende concrete feiten in tijd en ruimte konden worden gesitueerd op basis van het gevoerde strafonderzoek :

A.1. **De eerste, de vijfde, de zevende en achtste**, op 24 juni 2013, ten nadele van F.J. (00-00-1996) I.S. (00-00-1996) (BG55.F1.6157-13)

A.2. **De eerste, de vierde en de zesde,** op 30 april 2013, ten nadele van K.N. (17 jaar) (PV 4279/13)

DE EERSTE :

B.

Bij inbreuk op artikel 66 van het Strafwetboek en de artikelen 1, 77 bis, 77quater 2°, 4° en 6° en 77 quinquies 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensensmokkel door, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, ertoe bijgedragen te hebben,

dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat,

met de omstandigheid dat het misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, ziekte dan wel lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken, dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht, dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt en dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet,

te Jabbeke, Oudenburg en bij samenhang elders in het Rijk, op niet nader te bepalen tijdstippen tijdens de hiernavermelde periodes, met name in de periode van 11 juni 2010 tot en met 11 juni 2013

ten nadele van een ongekend totaal aantal onbekend gebleven slachtoffers, die het Koninkrijk binnenkwamen op een niet nader te bepalen tijdstip in voornoemde periode en/of er minstens in die periode hebben verbleven,

doch met dien verstande dat minstens volgende concrete feiten in tijd en ruimte konden worden gesitueerd op basis van het gevoerde strafonderzoek :

B.1. op een niet nader bepaald ogenblik in de periode van 20 maart 2013 tot 31 maart 2013, ten nadele van onbekend gebleven personen die met een koelwagen werden vervoerd (wat blijkt uit gesprek 1237267835 en 137420675)

B.2. op een niet nader bepaald ogenblik in de periode van 29 maart 2013 tot 15 april 2013, ten nadele van onbekend gebleven personen die met een koelwagen werden vervoerd (wat blijkt uit gesprek 137419413)

B.3. op 23 april 2013, ten nadele van onbekend gebleven personen die verklaarden bang te zijn om te sterven (wat blijkt uit gesprek 137883721 en de onmiddellijk hiernavolgende gesprekken chronologisch in de tijd)

DE EERSTE, DE TWEEDE, DE DERDE, DE VIERDE, DE VIJFDE, DE ZESDE, DE ZEVENDE EN DE ACHTSTE :

C.

Bij inbreuk op artikel 66 van het Strafwetboek en de artikelen 1, 77 bis, 77quater 2° en 6° en 77 quinquies 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensensmokkel door, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, ertoe bijgedragen te hebben,

dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat,

met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, ziekte dan wel lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken, dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt en dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet,

te Jabbeke, Oudenburg en bij samenhang elders in het Rijk, op niet nader te bepalen tijdstippen tijdens de hiernavermelde periodes, met name

1. voor wat betreft de zich noemende A.A. in de periode van 11 juni 2010 tot en met 11 juni 2013

2. voor wat betreft de zich noemende R.S. in de periode van 01 juni 2013 tot en met 19 juni 2013

3. voor wat betreft de zich noemende A.S. in de periode van 3 november 2012

tot en met 19 juni 2013

4. voor wat betreft de zich noemende N.A. in de periode van 06 april 2013 tot en met 30 april 2013

5. voor wat betreft de zich noemende B.M. op 24 juni 2013

6. voor wat betreft de zich noemende A.B. van 05 april 2013 tot en met 30 april 2013

7. voor wat betreft de zich noemende M.P. op 24 juni 2013

8. voor wat betreft de zich noemende E.J. op 24 juni 2013

9. voor wat betreft de zich noemende K.A. in de periode van 01 januari 2013 tot en met 19 juni 2013

ten nadele van een ongekend totaal aantal onbekend gebleven slachtoffers, die het Koninkrijk binnenkwamen op een niet nader te bepalen tijdstip in voornoemde periode en/of er minstens in die periode hebben verbleven,

doch met dien verstande dat minstens volgende concrete feiten in tijd en ruimte konden worden gesitueerd op basis van het gevoerde strafonderzoek :

C.1. De eerste en de negende, op een niet nader bepaald ogenblik in de periode van 01 juli 2012 tot en met 31 augustus 2013, een onbekend gebleven persoon die zichzelf voorstelde als A. (fonetisch) (wat blijkt uit gesprek 137223785)

C.2. De eerste, tweede en negende, op een niet nader bepaald ogenblik in de periode van 08 juni 2013 tot 23 juni 2013, zes onbekend gebleven personen (wat blijkt uit gesprek 1000066738002)

C.3. De eerste, tweede en negende, op een niet nader bepaald ogenblik in de periode van 08 juni 2013 tot 23 juni 2013, twee onbekend gebleven personen (wat blijkt uit gesprek 1000066743715)

C.4. De eerste en de negende, op een niet nader bepaald ogenblik in de periode van 11 juni 2010 tot en met 11 juni 2013, een onbekend gebleven persoon die zichzelf voorstelde als M.H. (fonetisch) (wat blijkt uit gesprek 1000066893313)

C.5. De eerste, tweede en negende, op een niet nader bepaald ogenblik in de periode van 07 juni 2013 tot 22 juni 2013, twee onbekend gebleven personen en een onbekend gebleven Iraanse familie (wat blijkt uit gesprek 1000066674697)

C.6. De eerste en de negende, op een niet nader bepaald ogenblik in de periode van 15 maart 2013 tot 30 maart 2013, een onbekend aantal gebleven personen (wat blijkt uit gesprek 137162640 en 137171634)

C.7. De eerste en de negende, op een niet nader bepaald ogenblik in de periode van 18 maart 2013 tot 02 april 2013, een onbekend gebleven persoon (wat blijkt uit gesprek 137227166)

C.8. De eerste en de negende, op 26 maart 2013, een onbekend gebleven persoon (wat blijkt uit gesprek 137357177 e.v.)

C.9. De eerste en de negende, op een niet nader bepaald ogenblik in de periode van 27 maart 2013 tot 11 april 2013, een onbekend gebleven jongen (wat blijkt uit gesprek 137383254)

C.10. De eerste en de negende, op 28 maart 2013, vier onbekend gebleven personen, (wat blijkt uit gesprek 137390179)

C.11. De eerste en de negende, op 04 april 2013, een onbekend gebleven aantal personen (wat blijkt uit gesprek 137513928, 137540496 en 137540585)

C.12. De eerste en de negende, op 05 april 2013, een ongekend aantal personen (wat blijkt uit gesprek 137531363)

C.13. De eerste en de negende, op een niet nader bepaald ogenblik in de periode van 05 april 2013 tot 20 april 2013, een Koerdische jongen en drie onbekend gebleven personen (wat blijkt uit gesprek 137540902)

C.14. De eerste en de negende, op een niet nader bepaald ogenblik in de periode van 05 april 2013 tot 20 april 2013, drie onbekend gebleven personen (wat blijkt uit gesprek 137544619)

C.15. De eerste, vierde, zesde en negende, op 09 april 2013, vijf onbekend gebleven personen (wat blijkt uit gesprek 137603837)

C.16. De eerste, vierde, zesde en negende, op 09 april 2013, een onbekend aantal Indiërs en onbekend aantal families (wat blijkt uit gesprek 137609175)

C.17. De eerste, vierde, zesde en negende, op een niet nader bepaald ogenblik in de periode van 09 april 2013 tot 24 april 2013, een onbekend gebleven jongen (wat blijkt uit gesprek 137609307)

C.18. De eerste, vierde, zesde en negende, op een niet nader bepaald ogenblik in de periode van 09 april 2013 tot 24 april 2013, twee onbekend gebleven personen vermeld als "duiven" (wat blijkt uit gesprek 137615987)

C.19. De eerste, vierde, zesde en negende, op 10 april 2013, vijf onbekend gebleven personen (wat blijkt uit gesprek 137624611)

C.20. De eerste, vierde, zesde en negende, op 11 april 2013, een onbekend gebleven aantal personen (wat blijkt uit gesprek 137645370)

C.21. De eerste, vierde, zesde en negende, op 11 april 2013, een onbekend gebleven aantal personen (verhoor 11 oktober 2013)

C.22. De eerste, vierde, zesde en negende, op 13 april 2013, een onbekend gebleven aantal personen (verhoor 11 oktober 2013)

C.23. De eerste, vierde, zesde en negende, op 14 april 2013, een onbekend gebleven aantal personen (wat blijkt uit gesprek 137714469)

C.24. De eerste, vierde, zesde en negende, op 15 april 2013, een onbekend gebleven aantal personen (verhoor N.A. 11 oktober 2013)

C.25. De eerste, vierde, zesde en negende, op 17 april 2013, een onbekend gebleven aantal personen (gesprek 137765054)

C.26. De eerste, vierde, zesde en negende, op 22 april 2013, een onbekend gebleven aantal personen, waaronder Turken, andere families en een paar Iraniërs en Afghanen (wat blijkt uit gesprek 137864033 en verhoor N.A. 11 oktober 2013)

C.27. De eerste, vierde, zesde en negende, op 24 april 2013, een onbekend gebleven familie (wat blijkt uit gesprek 137904082)

C.28. De eerste, vierde, zesde en negende, op 25 april 2013, een onbekend gebleven aantal personen (wat blijkt uit gesprek 137925004) en verhoor N.A. 11 oktober 2013)

C.29. De eerste, vierde, zesde en negende, op 26 april 2013, een onbekend gebleven persoon die zichzelf voorstelde als M. (fonetisch) (wat blijkt uit gesprek 137945704)

C.30. De eerste, vierde, zesde en negende, op 26 april 2013, een zeven à acht onbekend gebleven personen (wat blijkt uit gesprek 137985985)

C.31. De eerste, vierde, zesde en negende, op 27 april 2013, een onbekend gebleven aantal personen, een zekere R. en ongekend aantal Turken (wat blijkt uit gesprek 137985136)

C.32. De eerste, vierde, zesde en negende, op 30 april 2013, een onbekend gebleven aantal personen (wat blijkt uit gesprek 138032299)

C33. De eerste, vierde, zesde en negende, op 30 april 2013,minstens veertien personen, namelijk R.A., geboren op 00-00-1988, E.K., geboren op 00-00-1981, M.A., geboren op 00-00-1986, C.M., geboren op 00-00-1981, A.H., geboren op 00-00-1989, R.M., geboren op 00-00-1973, K.N., geboren op 00-00-1982, A.T., geboren op 00-00-1988, van Iranese nationaliteit, A.M., geboren op 00-00-1977, van Pakistanese nationaliteit, W.N., geboren op 00-00-1966, van Afghaanse nationaliteit, P.A., geboren op 00-00-1986, van Afghaanse nationaliteit, A.Y., geboren op 00-00-1966, A.G., geboren op 00-00-1982, van Iranese nationaliteit (BG55.F6.100151-13)

C.34. De eerste en de negende, op 02 mei 2013, een onbekend gebleven aantal personen (wat blijkt uit gesprek 138071740 e.v.)

C.35. De eerste en de negende, op 08 mei 2013, een onbekend gebleven aantal personen (wat blijkt uit gesprek 138201047)

C.36. De eerste en de negende, op 13 mei 2013, een onbekend gebleven aantal personen (wat blijkt uit gesprek 138296044)

C.37. De eerste, tweede en negende, op 07 juni 2013, een onbekend gebleven aantal personen die werden benoemd als "zes duiven" (wat blijkt uit gesprek 1000066629085)

C.38. De eerste, tweede en negende, op 07 juni 2013, een onbekend gebleven aantal personen die werden benoemd als "Turken" (wat blijkt uit gesprek 1000066650920)

C.39. De eerste, tweede en negende, op 09 juni 2013, een onbekend gebleven persoon die werd benoemd als "M." (wat blijkt uit gesprek 1000066885690)

C.40. De eerste, tweede, derde en negende, op een niet nader bepaald ogenblik in de periode van 05 juni 2013 tot 30 juni 2013, een onbekend gebleven persoon vermeld als Syrische Koerd (wat blijkt uit gesprek 138787837 en 138990406)

C.41. De tweede, derde en negende, op 14 juni 2013, een onbekend gebleven aantal personen (wat blijkt uit gesprek 138954251)

C.42. De tweede, derde en negende, op 17 juni 2013, een onbekend gebleven persoon vermeld als "duif' (wat blijkt uit gesprek 139016540 e.v.)

C.43. De tweede en de negende, op een niet nader bepaald ogenblik in de periode van 19 juni 2013 tot 04 juli 2013, acht à negen onbekend gebleven personen (wat blijkt uit gesprek 139044049) C.44. De vijfde, zevende, achtste en negende, op 24 juni 2013, een onbekend gebleven persoon vermeld als N.H., geboren op 00-00-1989 (BG55.F1.6157-13)

DE EERSTE :

D.

Bij inbreuk op de artikelen 66, 324bis en 324 ter § 4 van het Strafwetboek, leidend persoon te zijn geweest van een criminele organisatie waarmee wordt bedoeld iedere gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen,

te Jabbeke, Oudenburg en bij samenhang elders in het Rijk, op niet nader te bepalen tijdstippen tijdens de periode van 11 juni 2010 tot en met 11 juni 2013

DE TWEEDE EN DE DERDE :

E.

Bij inbreuk op de artikelen 66, 324bis en 324 ter § 3 van het Strafwetboek, deelgenomen hebben aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van die criminele organisatie, terwijl hij weet dat zijn deelneming bijdraagt tot de oogmerken van deze criminele organisatie, waarmee wordt bedoeld iedere gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen,

E.1. De tweede

te Jabbeke, Oudenburg en bij samenhang elders in het Rijk, op niet nader te bepalen tijdstippen tijdens de periode van 01 juni 2013 tot en met 19 juni 2013

E.2. De derde

te Jabbeke, Oudenburg en bij samenhang elders in het Rijk, op niet nader te bepalen tijdstippen tijdens de periode van 03 november 2012 tot en met 19 juni 2013

DE VIERDE, DE VIJFDE, DE ZESDE, DE ZEVENDE EN DE ACHTSTE :

F.

Bij inbreuk op de artikelen 66, 324bis en 324 ter § 1 van het Strafwetboek, wetens en willens als persoon betrokken zijn bij een criminele organisatie waarmee wordt bedoeld iedere gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken;

F.1. De vierde

te Jabbeke, Oudenburg en hij samenhang elders in het Rijk, op niet nader te bepalen tijdstippen tijdens de periode van 06 april 2013 tot en met 30 april 2013

F.2. De vijfde

te Jabbeke, Oudenburg en bij samenhang elders in het Rijk, op 24 juni 2013

F.3. De zesde

te Jabbeke, Oudenburg en bij samenhang elders in het Rijk, op niet nader te bepalen tijdstippen tijdens de periode van 05 april 2013 tot en met 30 april 2013

F.4. De zevende

te Jabbeke, Oudenburg en bij samenhang elders in het Rijk, op 24 juni 2013

F.S. De achtste

te Jabbeke, Oudenburg en bij samenhang elders in het Rijk, op 24 juni 2013

DE VIERDE, DE VIJFDE, DE ZESDE, DE ZEVENDE EN DE ACHTSTE :

G.

Bij inbreuk op artikel 66 van het Strafwetboek en de artikelen 1, 2, 7, 1° en 75, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onwettig in het Rijk te zijn binnengekomen of er te hebben verbleven,

De vierde op 30 april 2013

De vijfde op 24 juni 2013

De zesde op 30 april 2013

De zevende op 24 juni 2013

De achtste op 24 juni 2013

* * *

BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING

DE EERSTE, DE TWEEDE, DE DERDE, DE VIERDE, DE VIJFDE EN DE ZEVENDE

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, r en 43 van het Strafwetboek, zoals ingevoegd door de wet van 17 juli 1990 en gewijzigd door de Wet van 19 december 2002 (B.5. 14 februari 2003) te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring :

in hoofde van A.A. (de eerste) :

van een bedrag van 30.000 euro, zijnde het equivalent bedrag van het vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit het misdrijf is verkregen doch niet kon worden teruggevonden in het vermogen van de beklaagde.

Gelet op de storting van het inbeslaggenomen geld ten bedrage van 500 US Dollar op de rekening van het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring.

In hoofde van M.P. (de zevende) :

van een bedrag van 75 euro, zijnde het vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit het misdrijf is verkregen.

Gelet op de storting van het inbeslaggenomen geld ten bedrage van 75 euro op de rekening van het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring.

In hoofde van R.S. (de tweede) :

van een bedrag van 810 euro, zijnde het vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit het misdrijf is verkregen.

Gelet op de storting van het inbeslaggenomen geld ten bedrage van 810 euro op de rekening van het Centraal Orgaan voor de inbeslagneming en de Verbeurdverklaring.

In hoofde van A.S. (de derde) :

van een bedrag van 2950 euro, zijnde het vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit het misdrijf is verkregen.

Gelet op de storting van het inbeslaggenomen geld ten bedrage van 2950 euro op de rekening van het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring.

In hoofde van B.M. (de vijfde) :

van een bedrag van 111 euro en 20 Pond , zijnde het vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit het misdrijf is verkregen.

Gelet op de storting van het inbeslaggenomen geld ten bedrage van 111 euro en 20 Pond op de rekening van het Centraal Orgaan voor de inbeslagneming en de Verbeurdverklaring.

In hoofde van N.A. (de vierde) :

van een bedrag van 40 euro, zijnde het vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit het misdrijf is verkregen.

Gelet op de storting van het inbeslaggenomen geld ten bedrage van 40 euro op de rekening van het Centraal Orgaan voor de inbeslagneming en de Verbeurdverklaring.

*****

Gelet op de beschikking van de raadkamer d.d. 11 februari 2014, waarbij de beklaagden voor de in de dagvaarding weerhouden tenlasteleggingen werden verwezen naar de correctionele rechtbank, wat eerste tot en met vierde en zesde beklaagde betreft onder de banden.

Gelet op de dagvaarding aan de beklaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundels.

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen en conclusies, daartoe vertegenwoordigd door haar raadsman.

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering.

Gehoord eerste tot en met vierde en zesde beklaagde in hun antwoorden en verdediging, daartoe bijgestaan door hun respectievelijke raadslieden, een tolk Nederlands — Koerdisch/Sorani wat de eerste, tweede, derde en zesde beklaagde betreft en een tolk Nederlands — Farsi wat vierde beklaagde betreft.

Vijfde, zevende en achtste beklaagde, hoewel naar behoren gedagvaard, verschenen niet, noch iemand voor hen.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

VOORAF: VERBETERING DAGVAARDING

1. De rechtbank stelt vast dat de dagvaarding ten onrechte en bij wijze van materiële vergissing gewag maakt van een negende beklaagde, terwijl de onderzoeksrechter verder omtrent deze negende beklaagde werd gelast, zodat de verwijzing naar hem dient te worden

weggelaten, bij gebrek aan verwijzing van negende beklaagde naar de correctionele rechtbank.

2. Uit kaft III, subkaft 34, stukken 19 25 van de strafinformatie blijkt dat lastens derde beklaagde de zich noemende A.S. niet 2.950,00 euro maar wel 2.590,00 euro werd in beslag genomen en bij het CON werd gestort, zodat ook deze materiële vergissing dient te worden verbeterd.

I. STRAFRECHTELIJK

1.1 Enkele feiten

1. In februari 2013 werd A.K., van Iranese nationaliteit, aangetroffen in het bezit van een Brits telefoonnummer aangetroffen, zijnde (…) en dit nummer bleek in het verleden herhaaldelijk te zijn aangetroffen bij illegale vreemdelingen.

Eén van hen betrof de genaamde H.J., die door deze rechtbank en kamer reeds eerder voor feiten van mensensmokkel werd veroordeeld. Hij had in de periode van 1 april 2012 tot en met 8 juni 2012 47 keer contact met het nummer (…).

(Telefoon)onderzoek reveleerde dat de houder van dit Britse telefoonnummer zich frequent ophield ter hoogte van de West-Vlaamse parkings langs de E40, alsook dat de houder van het nummer (…) zich in de periode van 7 mei 2012 t/m 2 mei 2013 zeer frequent in de buurt van de West-Vlaamse parkings langs de E40 bevond op een ogenblik dat vrachtwagenchauffeurs hun rust namen en illegale vreemdelingen door politiediensten effectief in deze vrachtwagens werden aangetroffen of wanneer er melding werden verricht omtrent de aanwezigheid van illegale vreemdelingen (het weze opgemerkt dat de telefoonvordering betrekking had op een beperkte periode en enkel slaat op de data waarop politiediensten effectief illegale vreemdelingen aantroffen op vrachtwagens konden in aanmerking genomen worden, zodat redelijkerwijs mag worden aangenomen dat de aanwezigheid van de houder op parkings frequenter was).

2. Op 13 maart 2013 vorderde het parket een gerechtelijk onderzoek, er volgden onder meer telefonieonderzoek en taps.

Hieruit bleek opnieuw de zeer frequente aanwezigheid van de houder van het nummer (…) (de genaamde 'H.' op de taps) en zijn kompanen op de parkings langs de E40, alsook hun onderlinge frequente contacten en hun quasi continue smokkelactiviteiten kwamen hierbij duidelijk in beeld.

De taps onderschepten gesprekken over de verschillende parkings, wapens, aantallen personen, concrete bedragen, betalingen en bewaargeving van gelden, enz.

'H.' werd als de beste smokkelaar genoemd (zie bv. het gesprek d.d. 5 april 2013), het op transport zetten van illegale vreemdelingen vereiste voorafgaande betaling, men kocht zaklampen aan, sprak over illegalen als 'duiven', de voertuigen werden 'ezels' genoemd en de politiemensen 'tuinbonen' (sic).

De genaamde 'H.' kwam consequent prominent als mensenhandelaar naar voor en bleek ook erg begaan met het verwerven van inkomsten uit deze activiteiten (zie bv. de gesprekken in de periode van 15 maart 2013 tot en met 6 april 2013).

Op 26 maart 2013 omstreeks 4.11 u. bevond de genaamde ‘H.’ zich rond de masten rond de parkings en uit de talrijke gesprekken blijken de heel vaak gevaarlijke reisomstandigheden (onder meer het gebruik van een koelwagen) en de frequentie van de smokkelactiviteiten (zie bv. het gesprek d.d. 6 april 2013 waarbij sprake was van niet minder dan 3 volledige families).

Onder meer uit de taps op 9 april 2013 blijkt dat de genaamde 'H.' poneerde 'dit werk' al 7 à 8 jaar te doen, alsook dat 'successen' (illegalen die Engeland bereiken) telefonisch werden bevestigd (zie bv. de gesprekken op 9 en 27 april 2013).

Er gebeurden voorverkenningen en contra-observaties en de taps reveleerden gesprekken over feiten die zich voordeden op oudejaarsnacht in het vluchtelingenkamp (een schietpartij tussen rivaliserende smokkelorganisaties in de zgn. `jungle').

3. Op 18 april 2013 deed zich vervolgens omstreeks 02.50 u. een ernstig incident voor langs de E40 ter hoogte van Jabbeke, waarbij een illegale vreemdeling van Indische origine zwaar ten val kwam toen hij over de (aldaar erg brede) autostrade probeerde te vluchten.

De man moest ingevolge de aan het been opgelopen ernstige verwondingen worden opgenomen in het ziekenhuis, voor dringende verzorging (zie het aanvankelijk proces-verbaal nr. BG55.F6.100137/13).

4. Er kwamen intussen steeds meer indiciën naar voor dat de genaamde 'H.' de leiding had bij de smokkelactiviteiten.

Zo zijn er alarmerende gesprekken op 23/4/2013 en 24/4/2013, waaruit het risicovol karakter van de smokkelactiviteiten naar voor komt (zie bv. ook de verklaring van A.Y. d.d. 30 april 2013 nopens het gebruik van een vrieswagen (sic)).

5. Op 30 april 2013 werd een persoon aangetroffen die zich aanvankelijk aandiende als een illegale vreemdeling, een slachtoffer dus, genaamd name A.S. (beweerdelijk geboren op 00-00-1984).

Betrokkene werd ingevolge beslissing van DVZ initieel overgebracht naar het gesloten centrum van Steenokkerzeel. In zijn toenmalige hoedanigheid van slachtoffer verklaarde hij dat hij door drie mannen gedwongen was geweest om in een bestelwagen te kruipen, namelijk mensen die in de 'jungle' werkten onder de namen 'S.', 'A.’ en 'R.'. Ze dwongen hem niet alleen met geweld, hij moest daarenboven 200,00 euro betalen.

6. Omdat uit de taps tussen de genaamde 'H.' en zijn kompanen soms sprake was van een zekere 'B.', werd de betrokkenheid van de hogergenoemden A.B. evenwel nader onderzocht.

Op 17 mei 2013 liet een zekere 'R.' weten dat hij samen met een Indiër vrijgelaten werd uit een repatriëringscentrum en vroeg of 'H.' hen kon komen ophalen; 'H.' antwoordde evenwel dat hij niet kon en dat ze hun plan moesten trekken.

Op 18 mei 2013 bleek de genaamde 'H.' naar aanleiding van een achtervolging gekwetst te zijn geraakt en hij was op zoek gegaan naar iemand die hem medisch kon verzorgen, zonder argwaan te wekken of te worden gearresteerd. Op 26 mei 2013 zei de genaamde 'H. tegen zijn broer 'A.' dat hij naar huis zou komen binnen een week tot 10 dagen, zo reveleerden de taps verder.

Er bleken ook gesprekken te zijn tussen de companen van 'H.' onderling (C., S., A., P., B., ...).

De taps reveleerden consequent contacten tussen de genaamde 'H.' en derden die de smokkel en de leidinggevende rol van de genaamde 'H.' bevestigden. Op 10 juni 2013 noemde de genaamde 'H.' 'A.' en de genaamde 'H..' vroeg hem om hem niet meer zo te noemen.

Uit de mastlocaties bleek dat de genaamde 'H.' zich op 10 juni 2013 richting Nederlands-Duitse grens begaf. In de periode van 11 juni 2013 t/m 19 juni 2013 werden dan ook geen communicaties meer geregistreerd op het nummer (…). Wel waren er nog communicaties met het nummer van ‘S.': H. en S. belden op 11 juni 2013 in verband met de reparatie van een auto.

7. Door de onderzoeksrechter werd een Europees Aanhoudingsbevel uitgevaardigd lastens A.A., daar deze ondertussen onder zijn verscheidene aliassen was geïdentificeerd, hetgeen op 11 juni 2013 leidde tot zijn aanhouding te Kroatië, waarna om zijn uitlevering werd verzocht, dewelke evenwel een tijd op zich liet wachten.

8. Op 15 juni 2013 werden vervolgens verschillende gesprekken onderschept tussen 'S.' 'A.' en ‘C.’ ingevolge de arrestatie van A.A., nopens de continuïteit van de smokkelactiviteiten. Er was immers zware concurrentie tussen verschillende smokkelorganisaties en het buiten strijd zijn van A.A. bedreigde het marktsegment van de organisatie.

Op 18 juni 2013 stelde 'A.' in België te zijn, waarbij hij daags nadien of de dag erop zou terugkeren naar de 'jungle'. Evenzeer op 18 juni 2013 stelde 'A.O' omstreeks 14:44 u. dat hij de zaak nu runde, in vervanging dus van de gearresteerde A.A.

Ook op 18 juni 2013 vroeg een gesprekspartner aan 'S.' of hij nu hetzelfde werk deed als A., waarop 'S.' bevestigend antwoordde. Een zekere 'P' vroeg om tegen 'A.' te zeggen dat hij teveel mensen in eenzelfde vrachtwagen stak en 'A.' stelde dat hij al 3 á 4 jaar samenwerkte met 'H.' en dat hij tevreden was over deze samenwerking: 'H.' liet volgens hem iedere keer 4 á 5 mensen instappen en hij vond dit een goed aantal. 'S.' stelde de boodschap te zullen doorgeven aan 'A.'.

9. Omdat het erop leek dat de genaamde A.B., die door DVZ op 30 april 2013 in een gesloten centrum was ondergebracht, geen slachtoffer was maar veeleer een lid van een organisatie van

mensensmokkelaars, werd hem op last van de onderzoeksrechter op 13 juni 2013 een bevel tot medebrenging betekend en hij werd op 13 juni 2013 een eerste keer verhoord.

Hij verklaarde onder meer dat hij in Duinkerke al 5 á 6 maal geprobeerd had om naar Engeland te gaan, maar in België was het volgens hem de eerste keer. De persoon die hem de avond van zijn interceptie begeleidde was de chauffeur, 'E.' genaamd. Hij was volgens hem opgepakt, het betrof N.A.

A.B. noemde namen van enkele smokkelaars, nl. E., C., een zekere H., een zekere R. en nog twee waarvan hij de naam niet kende. Hij verklaarde wel dat hij moest werken voor de organisatie, om zijn overtocht te betalen. - Omtrent N.A. zei hij dat dit een smokkelaar moest zijn.

A.B. werd door de onderzoeksrechter onder aanhoudingsmandaat geplaatst.

Tijdens zijn verhoor voor de onderzoeksrechter bevestigde hij dat het nummer dat in zijn GSM zat van een smokkelaar was (A.N.). Hij had geld gegeven aan iemand met blauwe ogen en beëindigde zijn verklaring met de woorden: *"U moet wel weten als ik iets zeg dat ze me zullen vermoorden."*

Ingevolge later onderzoek via de Iphone van A.B. bleken een aantal exacte locaties waar hij vertoefd had, deze liepen van het Franse vluchtelingenkamp over de Belgische parkings naar het buitenland (Nederland, Barcelona,...).

10. Op 19 juni 2013 werden R.S. (A.) en A.S. (S.) gearresteerd in het Centraal Station te Antwerpen en uit het gevoerde telefonieonderzoek was als voorzegd gebleken dat hoofdverdachte A.A. (H.) op reis was gegaan, waarbij hij de dagelijkse leiding van het kamp had overgelaten aan zijn neef 'A.' en enkele van zijn `vaste medewerkers'.

Tijdens zijn eerste verhoor op 19 juni 2013 stelde R.S. (A.) dat hij sedert 2007 in Groot-Brittannië verbleef. Hij was naar eigen zeggen pas eergisteren in België aangekomen, was daarvoor naar Italië gereisd en ontkende elke betrokkenheid bij mensensmokkel.

Tijdens zijn eerste verhoor stelde A.S. dat hij sedert februari 2010 in België verbleef. Hij stelde dat hij bij zijn arrestatie in het gezelschap was van een man die hij kende als 'A.', die hij nog maar 15 dagen kende via een zekere H., een Irakees die op dat ogenblik in Zwolle was en met wie hij reeds 4 maanden bevriend was.

H. was een mensensmokkelaar, wat A.S. zelf gezien had omdat hij samen met hem nog naar Teteghem was geweest een drietal maanden daarvoor. A.S. verklaarde dat er ook een vechtpartij was geweest tussen 2 rivaliserende groepen van mensensmokkelaars die actief waren op de parkings.

Tijdens een bepaalde nacht gingen de smokkelaars tweemaal naar de Belgische parkings langs de E40: *'Alvoor ze vertrokken uit Teteghem werden mensen, families met kinderen in de bestelwagens geplaatst. Vervolgens werden ze overgebracht naar de parkings in België. Deze mensen werden naar de parkings in België gebracht om reden dat daar vrachtwagens staan.*

Vervolgens worden deze mensen op de vrachtwagens gestoken met het oog op transport naar Engeland.' [...] 'Het is mij bekend dot H. en de andere smokkelaars geld verdienen aan deze transporten. H. heeft mij dat ook verteld. H. liet mij weten dat tussen de 2000 á 5000 Euro verdiend per persoon. Het transport van families is duurder. Ik weet echter niet juist hoeveel ze aan een transport verdienen. Ik weet niet hoelang H. dergelijke transporten al doet. Ik weet dat het geld dat de smokkelaars verdienen onder hen verdeeld wordt.'

A.S. verklaarde blij te zijn dat hij opgepakt was omdat hij zich anders zeker zou bezondigen aan mensensmokkel, omdat hij op die manier op een gemakkelijke manier geld kon verdienen.

Voor de onderzoeksrechter verklaarde R.S. (A.) op 20 juni 2013 dat hij de dag ervoor voor de eerste keer A.S. ontmoette, en dat A.S. hem de bijnaam A. had gegeven, wat volgens hem een scheldnaam was in Engeland. A.S. had voor hem 800 euro afgehaald.

Voor de onderzoeksrechter verklaarde A.S. op 20 juni 2013 dat hijzelf met smokkel niets te maken had, doch dat vrienden van hem zich daar wel mee bezighielden. Zo was zijn vriend H. een smokkelaar: hij had al eens gezien dat smokkelaars op een nacht tweemaal vertrokken naar de parkings, en dit met bestelwagens met daarin mensen (*'families met kinderen'*) die in vrachtwagens zouden ingeladen worden. Hij wist dat daar veel aan verdiend werd: H. had hem verteld dat hij 2000,00 tot 5000,00 euro verdiende per persoon, families waren duurder. Hij verklaarde gearresteerd te zijn met R.S., die hij kende via H. en H. had hem getelefoneerd dat R.S. naar België zou komen en vijftien dagen eerder had hij hem voor het eerst ontmoet.

11. Op 19 juni 2013 dan, omstreeks 04.07 u., ontvingen de politiediensten een oproep vanwege een truckchauffeur op de parking te Westkerke, die meldde dat illegale vluchtelingen bij het zien van de politiediensten de autosnelweg overgelopen waren.

Een witte Mercedes met nummerplaat (…) werd vervolgens aangetroffen, hetgeen volgens de verbalisanten een voertuig was dat voor mensensmokkel werd gebruikt (er was plaats gemaakt voor zoveel mogelijk mensen).

Op 20 juni 2013 werd in opdracht van de onderzoeksrechter een huiszoeking uitgevoerd op het adres van A.S. te Leuven. Hierbij werd onder meer een GSM HTC aangetroffen met VODAFONE-simkaart waarin (van de 16 nummers) 3 nummers werden aangetroffen die contact hadden gehad met A.A.

Uit telefonieonderzoek bleek een aangetroffen Nokia met imei (…) ook verscheidene malen in de omgeving van de parkings langs de E40 te zijn gesignaleerd. Een aangetroffen Nokia met imei (…) werd daarenboven gebruikt door hoofdverdachte A.A. (H.), meer bepaald om gebruik te kunnen maken van de telefoonnummers (…) en (…). Verder werden talrijke telefonische contacten vastgesteld tussen A.S. en A.A.

Evenzeer op 20 juni 2013 werd door de Federale Gerechtelijke Politie van Leuven nazicht verricht omtrent een voertuig VW Golf dat door A.A. zou zijn gebruikt voor mensensmokkel: het voertuig bleek betrokken te zijn in een ongeval en stond op de stallingsplaats.

12. Op 24 juni 2013 kreeg de Wegpolitie vervolgens een melding dat 5 illegale vreemdelingen opleggers probeerden te openen op de (…)-parking te Jabbeke.

De speurders stelden ter plaatse de aanwezigheid van een witte Mercedes camionette vast, met gedoofde lichten en konden 2 personen opmerken, zijnde de passagier van de camionette die uit het voertuig sprong en de chauffeur die in de gracht reed. Een speurhond werd ter plaatse gehaald, en deze volgde bij aankomst 'zonder te twijfelen' direct een spoor de autosnelweg over. Er was trouwens ook een loopspoor op dezelfde plaats, en het loopspoor en de neus van de hond wezen in dezelfde richting. Daarbij liep de hond zonder twijfelen tot achter een bushokje (het traject blijkt uit de foto's bij PV BG55.F6.100239-13), waar twee personen zich ophielden, nl. E.J. en M.P. Omstreeks 6.00 u. werden opnieuw vier personen aangetroffen, waarbij de genaamde B.M. de leiding leek te hebben. Hij leek - steeds volgens het relaas van de speurders - volkomen op zijn gemak te zijn en sprak voortdurend in op de anderen ondanks het verbod daartoe. Twee van de anderen bleken minderjarig te zijn en tijdens de fouille bleek dat B.M. zijn GSM-toestel uit elkaar had gehaald, hij had een pakje met 3 scheermesjes bij zich, een treinticket, een repertoireboekje met daarin een aantal Britse nummers, 2 simkaarten, een Nokia en geld. De witte Mercedes werd nader onderzocht en leek een camionette te zijn die gebruikt werd voor mensensmokkel.

Op 24 juni 2012 werd M.P. een eerste maal verhoord en hij ontkende de vaststellingen van de politiediensten. Hij stelde met de persoon die bij hem was (E.J.) te zijn gevlucht in de richting van het dorp. Ook E.J. werd een eerste maal verhoord. Hij stelde dat hij met een zwart voertuig naar de parking werd gebracht, en ontkende in één van de andere auto's te zijn gestapt. Hij ontkende dus ook in de witte camionette te hebben gezeten, dit alles dus tegenin de nochtans duidelijke vaststellingen van de verbalisanten.

B.M. stelde zelf een gesmokkelde illegale vreemdeling te zijn. Zij waren volgens hem met 22 personen, die door de mensensmokkelaar werden geteld vooraleer ze in de witte camionette stapten. Volgens hem waren er 4 á 5 smokkelaars, en hij stelde omtrent de smokkelaars in de 'jungle' dat ze 'allemaal gewapend zijn met vuurwapens, messen, etc.'. Hij had ook een nota boekje bij met telefoonnummers, waaronder dat van "H." (oa (…)), doch hij stelde dat hij zijn boekje ter beschikking van iemand anders had gesteld die deze nummers erin had geschreven. Alledrie de nummers waren nummers van mensensmokkelaars, zo stelde hij. Lastens M.P., E.J. en B.M. werd de gerechtelijke aanhouding gevorderd.

Voor de onderzoeksrechter verklaarde M.P. dat hij slachtoffer was, en dat E.J. niet de chauffeur maar wel een passagier was in de camionette, E.J. verklaarde dat hij 'zweerde op God' dat hij zelf een illegale vreemdeling en dus een louter slachtoffer was, maar hij ontkende dat hij in de camionette gezeten had (in tegenstelling tot hetgeen M.P. verklaarde), alhoewel de politiediensten strijdige vaststellingen hadden verricht. Omtrent de illegalen op de parking stelde hij dat het verschillende mannen, vrouwen en kinderen betrof. Voor de onderzoeksrechter ontkende B.M. smokkelaar te zijn.

De GSM's en simkaarten werden vervolgens uitgelezen en hierbij werden linken teruggevonden naar de nummers van A.S., C., R.S. en A.A.

13. Begin juli 2013 werd onderzoeksrechter G. ontlast van het onderzoek gekend onder het notitienummer BG55.F1.4274/13, en werd onderzoeksrechter P. gelast dit onderzoek verder te voeren, samen met het onderzoek gekend onder het notitienummer BG55.F1.2120/13.

14. Op 16 juli 2013 werd A.B. opnieuw verhoord. Hij stelde dat hij eertijds in 2004 in het V.K. politiek asiel had aangevraagd, en dit onder de naam X., de geboortedatum was hij vergeten. Hij herkende N.A, dat was volgens hem een mensensmokkelaar, en in de gevangenis had N.A. hem aangesproken en gevraagd of hij aan de politie wilde verklaren dat hij géén smokkelaar was maar wel iemand die zelf gesmokkeld wilde worden. A.B. zou *'afzien'* als hij toch N.A. zou verklikken. A.B. verklaarde bang te zijn, omdat N.A. hem nog geslagen had in de 'jungle'. In het gesloten centrum werd A.B. ook geregeld opgebeld door A.A. en C. Ook C. herkende hij op foto. A.B. verklaarde dat hij veel klusjes en boodschappen moest doen voor de smokkelaars.

Op 16 juli 2013 werd R.S. herverhoord. Hij ontkende dat (…) zijn telefoonnummer was, doch stelde wel dat hij dat nummer gekregen had van een illegaal (verder gaf hij op weinig vragen antwoorden).

Diezelfde dag werd ook A.S. herverhoord. Omtrent zijn aandeel in de mensensmokkel verklaarde hij dat hij 'die mensen kende' en dat het zijn 'vrienden' waren. De Koerd uit Syrië die moest gesmokkeld worden had willen 'helpen' om naar het V.K. te reizen. De genaamde A.A. kende hij met de roepnaam H.. A.S. kende ook C. en R.S.. A.S. herkende de nummers (…) en (…) als de nummers van 'H.'. Eén keer had A.S. naar eigen zeggen geld ontvangen vanuit Engeland, en minstens eenmaal werden zijn naam en persoonsgegevens gebruikt om geld over te maken naar België. A.S. verklaarde nog nooit op de parkings geweest te zijn. B.M. was zijn contactpersoon uit Nederland en volgens A.S. waren er twee manieren van transport, met name 1500-2000 euro voor 'gewoon' transport, en 6000-7000 euro voor transport 'met garantie'. A.A. had hem dit gezegd. Via A.A. was A.S. in contact gekomen met R.S. Er waren gesprekken tussen A.S., C. en R.S. over 'duiven' en ook over de situatie van A.A. in Kroatië. A.S. bevestigde dat hij de nacht van de vechtpartij in de 'jungle' was aanwezig geweest.

Op 17 juli 2013 werd B.M. herverhoord. Hij kon niet zeggen wie C. of S. waren. Omtrent een telefoonnummer van A.A. stelde hij wel dat het een nummer was van een mensensmokkelaar. Vervolgens zei hij dat het nummer van C. vermoedelijk ook van een smokkelaar was. Vervolgens verklaarde hij dat hij al een 7 à 10 keer geholpen werd door A.A. Ze vertrokken meestal met een bestelwagen, met 4 à 5 illegalen tegelijkertijd. Normaal moest hij 1.300 euro betalen, maar hij kon maar 900 euro betalen. Op 24 juni 2013 waren ze met een 20-tal illegalen die in een bestelwagen zaten. Omtrent de gilettemesjes verklaarde hij dat alle illegalen messen of iets dergelijks bij zich hebben om uit de vrachtwagen te geraken als ze opgesloten zitten, en soms zouden ze dit gebruiken om lucht te krijgen.

Op dezelfde dag werd E.J. herverhoord. Hij verklaarde dat hij bij een eerste poging om gesmokkeld te worden, gesnapt werd door de chauffeur van de vrachtwagen. Ze waren toen met vijf personen geweest. De tweede keer — d.w.z. de keer dat de politie tussenkwam —

waren er 25-30 personen in de jungle en werden ze wakker gemaakt. De meeste van die personen zijn volgens E.J. ingestapt in een voertuig. Op de parking kwam de politie en ze werden aangetroffen. Hij ontkende bestuurder te zijn geweest, hij was passagier.

De volgende dag werd M.P. herverhoord. Hij verklaarde dat hij op een nacht werd wakker gemaakt om op transport gezet te worden, ze waren met 12 à 13 personen. M.P. verklaarde dat de politie aankwam op de parking, en dat de witte camionette wegreed, gevolgd door de politie. Hij hield vol dat hij geen smokkelaar was.

Op 6 augustus 2013 werd N.A. herverhoord. Hij erkende dat hij als S. werd aangesproken. Omtrent A.B. verklaarde hij dat hij in werkelijkheid M. heette, en dat het een mensensmokkelaar betrof die al actief was sinds 2008. A.B. had 2 broers in Engeland, die ook betrokken zouden zijn bij mensensmokkel. De taak van A.B. bestond er volgens N.A. in dat hij illegalen naar de parking langs de E40 moest brengen. N.A. bevestigde dat hij op vraag van A.B. eens als chauffeur had gefungeerd om mensen naar de parkings te brengen, hij bracht toen een 15-tal illegalen naar een parking met een benzinestation. N.A. herkende A.A. en C. als smokkelaars. N.A. verklaarde dat hij soms eten bereidde voor de illegalen en dat hij ook illegalen-nieuwkomers begeleidde naar de tent die ze ter beschikking kregen. Plots verklaarde N.A. dat hij toch een 5 tot 7 keer illegalen naar de parkings had gebracht. Op de parkings namen de (andere) smokkelaars A.A., C., en H. de illegalen vervolgens over om ze in vrachtwagens te stoppen. Meestal was het A.B. die de illegalen overnam. Nog volgens N.A. zeiden de smokkelaars aan de illegalen dat ze moesten weglopen ingeval er politie op de parkings zou komen. Over het (gevaarlijke) kruisen van de snelweg had hij evenwel niets gehoord. Over de smokkelaars verklaarde N.A. dat ze in principe allemaal messen bij zich hebben. Hij bevestigde dat A.B. van in 2007 of 2008 bezig was als smokkelaar. Op het ogenblik van zijn aantreffen waren A.B., C. en R. aanwezig. Omtrent het schietincident in het vluchtelingenkamp verklaarde N.A. dat er inderdaad iemand een kogel in de borst gekregen had, en zelf kreeg hij een kogel in de hand, waardoor hij moest geopereerd worden. Omtrent de verhouding tussen volwassenen en kinderen, verklaarde hij nog dat 90 procent van de gesmokkelden volwassenen waren, en dat 10 procent onder hen kinderen betroffen.

15. Op 13 augustus 2013 werd A.B. herverhoord ingevolge een schrijven van zijn raadsman aan de onderzoeksrechter. Hij deed in zijn verhoor opgave van een aantal handen spandiensten die hij had gesteld in functie van de mensensmokkelaars: auto op de juiste plaats parkeren in de 'jungle', overbrenging van 3 messen en 2 bussen pepperspray van Calais naar de ‘jungle’, illegalen-nieuwkomers begeleiden van het station naar de 'jungle', de wacht houden in de 'jungle', boodschappen doen en eten klaarmaken. Verder herkende A.B. de genaamden N.A. en C. Eigenlijk bekende A.B. een smokkelaar te zijn, en hij hield voor 'niet anders te kunnen' dan dit te doen (tegen het advies van zijn familie in) opdat hijzelf dan op zijn beurt zou gesmokkeld worden.

N.A. wist dat maar al te goed, zo verklaarde hij. N.A. had volgens A.B. aan laatstgenoemde gezegd dat hij nooit aan de politie mocht zeggen dat hij die smokkelaars kende, anders zou de politie denken dat ze iedereen zouden kennen als één grote smokkelbende. Omtrent C. had hij angst om verklaringen af te leggen, A.B. begon te wenen. Hij verklaarde verder dat N.A. en

A.A. vaak in de woning van A.S. sliepen en dat hij dat gehoord had van R.S. Hij had ook nog andere dingen opgevangen, zoals het feit dat ze een bestelwagen hadden gekocht. A.B. bevestigde dat er in de 'jungle' volwassenen en kinderen waren alsook dat A.A. en andere smokkelaars soms terugkwamen van een smokkel en zeiden tegen C. dat ze illegalen in een koelwagen hadden gestoken.

16. Op 11 oktober 2013 werd N.A. herverhoord, waarbij hij werd geconfronteerd met de inhoud van de geregistreerde tapgesprekken. Tijdens dit verhoor bekende hij tot de smokkelorganisatie te behoren, doch stelde dat zijn betrokkenheid ontstaan was onder druk van een zekere M.R., A.A., A.B., O. en C. Hij bevestigde dat hij illegalen naar de parkings had gebracht. Op 11 april 2013 moest hij naar de parking rijden om iemand op te pikken, op 13 april 2013 bracht hij een illegaal van Duinkerke naar de jungle, op 15 april 2013 was hij niet ver van de parking toen hij meende politie opgemerkt te hebben ('tuinbonen' - toen was er een smokkel aan de gang, waar ook A.A. bij was), op 22 april 2013 had N.A. Turken, Iraniërs en Afghanen naar de parkings gevoerd en op 25 april 013 voerde hij een onbekend aantal illegalen naar een parking met een witte bestelwagen. Op 30 april 2013 werd hij uiteindelijk gevat.

Op 15 oktober 2013 werd A.B. herverhoord. Hij stelde slechts 7 keren op de parkings te zijn geweest. Na confrontatie met enkele tapgesprekken wilde hij het verhoor afronden, en werden er geen verdere vragen meer gesteld.

Op 16 oktober 2013 werd R.S. herverhoord. Eerst ontkende hij dat de stem op de tapgesprekken zijn stem was, doch later draaide hij bij. Een 'duif' was volgens hem een vogel, een 'ezel' een dier en het woord 'tuinbonen' had hij niet gebruikt. Verder verklaarde hij bijna steeds niets te weten en niemand te kennen. Later tijdens het verhoor ging hij wel over tot enige medewerking, alhoewel hij in essentie bleef ontkennen dat hij betrokken was bij de smokkel. Hij moest wel geld overhandigen, telefoneerde met leden van de organisatie, werd door bendeleden gevraagd om te helpen, ... Wanneer er plots sprake was van het smokkelen van een 'wit ding', waarbij sprake was van 250 gram, 1kg en 2,5 kg, wat zou kunnen wijzen op druggerelateerde feiten, zei hij plots dat het gesprek in kwestie dan toch ging over mensensmokkel ...

Op 17 oktober 2013 werd A.S. herverhoord. Hij stelde dat hijzelf geen smokkelaar was, doch A.A. wel. Hij bekende tussenpersoon te zijn voor een neef van B.M. die hij zou sturen om gesmokkeld te worden. Hij bevestigde de gesprekken met R.S., het ophalen van de zaklampen, het afhalen van het geld voor R.S., enz. Hij verklaarde dat C. had overgenomen toen A.A. gearresteerd was.

17. Medio december 2013 werd A.A., uiteindelijk vanuit Kroatië uitgeleverd aan België. Tijdens zijn eerste politieverhoor heeft hij zich op zijn zwijgrecht beroepen, en voor de onderzoeksrechter evenzeer.

Op 24 januari 2014 werd hij opnieuw verhoord, op eigen verzoek, en toen ging A.A. over tot uitvoerige en gedetailleerde bekentenissen, waarbij hij ook de rol van verschillende medebeklaagden uiteenzette.

Families met kinderen van alle leeftijden werden gesmokkeld, zelfs zwangere vrouwen. Van een organisatie was evenwel geen sprake, het ging veeleer verschillende groepen van personen die illegalen smokkelen en die elkaar helpen.

***

Op basis van de resultaten van het gerechtelijk onderzoek werden de beklaagden voor de in de dagvaarding weerhouden tenlasteleggingen bij beschikking van de raadkamer d.d. 11 februari 2014 verwezen naar de correctionele rechtbank, eerste tot en met vierde en zesde beklaagde onder de banden.

***

1.2 Beoordeling en straftoemeting per beklaagde

Algemeen

Mensensmokkel is allesbehalve nieuw in het gerechtelijk arrondissement Brugge o.w.v. de kusthavens en parkings langs de E40, doch de waar te nemen tendensen bij dit fenomeen van de laatste tijd zijn zonder meer zeer verontrustend. De mensensmokkelaars zijn steeds beter georganiseerd en alles wijst erop dat men bereid is steeds driester te werk te gaan.

Onderhavig dossier is van deze tendens een duidelijk voorbeeld. Geweld wordt niet (langer) geschuwd en de belangen worden kennelijk steeds groter. Er is ook duidelijk sprake van een machtsstrijd tussen organisaties van mensensmokkel, opererend vanuit de zgn. 'jungle'.

De slachtoffers worden ook steeds meer als loutere koopwaar beschouwd en ook op het vlak van hun veiligheid gaat men steeds roekelozer te werk, aspect waar de rechtbank zwaar aan tilt.

De risico's die door de smokkelaars worden genomen met als inzet het leven van hun slachtoffers zijn bijzonder groot en men gaat almaar roekelozer tewerk (koelwagens, kinderen, zwangere vrouwen,

Kennelijk is platvloers geldgewin het enige oogmerk en mislukte transporten waoden voor lief genomen, daar de slachtoffers de facto gelet op hun precaire verblijfssituatie toch geen andere optie hebben dan zich opnieuw naar de 'jungle' te begeven om aldaar een nieuwe kans af te bedelen; de sfeer in de 'jungle' en onder de smokkelaars wordt duidelijk steeds grimmiger.

De illegale vreemdelingen krijgen ook duidelijk instructies voor wanneer zij worden onderschept en zijn zonder meer als de dood voor de gevolgen wanneer zij openlijk praten, het bij nachte te voet de ter hoogte van de parkings erg brede autostrade oversteken is hiervan slechts één voorbeeld.

Eén en ander komt des te schrijnender voor, wanneer men er zich rekenschap van geeft dat de slachtoffers zich vaak duizenden kilometers van huis bevinden, zich moeten redden in mensonwaardige omstandigheden, terwijl hun familie en zijzelf - naar hun normen - enorme

financiële inspanningen leverden of toezegden om in het 'beloofde land' - het V.K. - te geraken.

Paal en perk dient gesteld aan deze klaarblijkelijk zeer lucratieve maar mensonterende praktijken. Alle slachtoffers die door de organisatie werden gesmokkeld verkeerden zonder meer in een kwetsbare positie, mede omwille van hun precaire verblijfsstatuut (er waren ook kinderen en zwangere vrouwen onder de gesmokkelden) en de leden van de organisatie maakten van hun smokkel duidelijk een gewoonte — dit blijkt genoegzaam uit bovenstaande uiteenzetting van de feiten.

Het misdrijf 'criminele organisatie' werd door het parket ook terecht en correct in aanmerking genomen ais afzonderlijk misdrijf, alsook als verzwarende omstandigheid bij de feiten van mensensmokkel. Het is duidelijk dat de organisatie in huidig dossier uit meer dan twee personen bestond, dat zij gestructureerd was alsook duurzaam in de tijd en het gaat zonder meer over goed georganiseerde mensensmokkel waarbij het verenigingsobjectief het bekomen van een flagrant wederrechtelijk vermogensvoordeel was, hierbij werden allerhande malafide technieken aangewend.

Door verschillende beklaagden werd ter terechtzitting d.d. 5 maart 2014 gealludeerd op de idee dat zij louter beantwoordden aan een nu eenmaal bestaande 'vraag' om te worden gesmokkeld, redenering waar de rechtbank zich allerminst kan in vinden.

Het volstaat diezelfde redenering door te trekken: indien er geen vraag zou zijn naar geheelde goederen, dan was diefstal niet lucratief. Indien er geen vraag bestond naar harddrugs, dan was dealen niet lucratief. Indien er geen vraag bestond naar kinderporno, dan was er niets lucratiefs aan het misbruiken van kinderen, enz.

Daarenboven bestaat er - evidentair - hoegenaamd géén 'vraag' naar de behandeling die de slachtoffers in casu 'genoten': zij zochten inderdaad een beter leven, weg van de ellende in eigen land, doch zij kwamen terecht in de 'jungle' en werden door de smokkelaars noch min noch meer uitgebuit.

Dat de beklaagden zèlf (ooit) slachtoffer waren van mensensmokkelaars is al evenmin een excuus, wel scherp in tegendeel. Niemand beter dan slachtoffers van mensensmokkel weten, minstens zouden moeten weten, hoe het voelt om als koopwaar in mensonterende omstandigheden te worden verhandeld als vee en net zij zouden dus moeten beter weten dan anderen aan te doen, wat hèn werd aangedaan.

Als sommigen onder de beklaagden dan toch illegale vreemdelingen wilden 'helpen', dan hoefde dit m.a.w. niet tegen woekerprijzen en in mensonterende omstandigheden.

Eerste beklaagde de zich noemende A.A.

De feiten voorwerp van de tenlasteleggingen Al, A2, B1 t/m B3, C1 t/m C40 en D werden door eerste beklaagde ter terechtzitting d.d. 5 maart 2014 (zie zittingsblad) niet betwist en zij komen naar het oordeel van de rechtbank ook genoegzaam naar eis van recht bewezen voor

op basis van de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting.

De bewezen verklaarde feiten vormen in hoofde van eerste beklaagde de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn eerste beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van eerste beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en zijn arbeidssituatie voor zover bekend.

Eerste beklaagde is zonder meer de leider van de criminele organisatie en deelde de lakens uit binnen het vluchtelingenkamp; mensensmokkel was jarenlang zijn 'voltijdse' bezigheid. Hij besliste over de transporten en wie wel en wie niet op transport werd gezet. Hij was ook zelf actief betrokken bij het opladen op de parkings. Eerste beklaagde negotieerde en besliste over de prijzen, stelde zelf al 7 à 8 jaar actief te zijn in de mensensmokkel (in de dagvaarding werd evenwel slechts 3 jaar weerhouden). Hij werd in Frankrijk reeds veroordeeld voor gelijkaardige feiten tot een gevangenisstraf van 4 jaar onder de naam A.A. (hij bleek er erg vluchtgevaarlijk trouwens, zie kaft IV, subkaft 9, stuk 16 van de strafinformatie). Hij wordt alom gevreesd en conflicten worden tegenwoordig kennelijk zelfs met vuurwapens beslecht.

Tegen eerste beklaagde werd een Europees Aanhoudingsbevel uitgevaardigd (zie kaft IV, subkaft 8 van de strafinformatie).

Het openbaar ministerie vorderde een effectieve gevangenisstraf van 10 jaar en een effectieve geldboete van 5.000,00 euro.

Eerste beklaagde werkte (uiteindelijk) mee met het onderzoek en legde quasi volledige bekentenissen af.

Een effectieve gevangenisstraf van 8 jaar komt de rechtbank passend en noodzakelijk voor teneinde eerste beklaagde de grove ernst van de feiten te doen inzien en hem van (verdere) recidive te weerhouden.

Een effectieve (verplichte) geldboete van 4.000,00 euro wordt eveneens opgelegd (de feiten dateren van voor de verplichte vermenigvuldiging met het aantal slachtoffers).

De feiten situeren zich voor en na 1 januari 2012, datum waarop de strafrechtelijke geldboeten, ingevolge de artikelen 2 en 3 van de Wet houdende diverse bepalingen inzake justitie van 28 december 2011 (Belgisch Staatsblad van 30 december 2011) met vijftig

opdecimes dienen verhoogd te worden. De geldboete lastens beklaagde uit te spreken dient dan ook met vijftig opdecimes verhoogd te worden.

Overeenkomstig artikel 77sexies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt eerste beklaagde tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31 Sw., zulks voor een termijn van 5 jaar.

Als (uiterst minimalistisch berekend en door eerste beklaagde zelf aangereikte) equivalent van het vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit de bewezen verklaarde misdrijven is verkregen doch dat niet kon worden teruggevonden in het vermogen van eerste beklaagde wordt een bedrag van 30.000,00 euro verbeurd verklaard, toepassing gemaakt van de artikelen 42,2° en 43 Sw., zulks overeenkomstig de vordering van het openbaar ministerie.

Ook het bedrag van de in beslag genomen 500,00 USD gestort op de rekening van het COIV wordt verbeurd verklaard, toepassing gemaakt van de artikelen 42,2° en 43 Sw.

Tweede beklaagde de zich noemende R.S.

Het is ten onrechte dat tweede beklaagde voor wat de feiten voorwerp van de tenlastelegging E opwerpt dat zich een herkwalificatie zou opdringen naar ‘lid’ van de criminele organisatie.

In de in de dagvaarding weerhouden incriminatieperiode deelde tweede beklaagde, weliswaar in opdracht van eerste beklaagde, zonder meer de lakens uit en het staat dus wel degelijk vast dat hij (minstens) beslissingen nam in het raam van de activiteiten van de criminele organisatie.

De feiten voorwerp van de tenlastelegging El komt derhalve genoegzaam naar eis van recht bewezen voor in hoofde van tweede beklaagde.

De feiten voorwerp van de tenlasteleggingen C2, C3, C5, C37 t/m C43 werden door tweede beklaagde ter terechtzitting d.d. 5 maart 2014 (zie zittingsblad) niet betwist en zij komen naar het oordeel van de rechtbank ook genoegzaam naar eis van recht bewezen voor op basis van de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting.

De bewezen verklaarde feiten vormen in hoofde van tweede beklaagde de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn tweede beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van tweede beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en zijn arbeidssituatie voor zover bekend.

Tweede beklaagde is een vertrouweling en ook een neef van eerste beklaagde, die in het V.K. verbleef, maar naar het vaste continent is gereisd om de positie van eerste beklaagde over te nemen tijdens diens afwezigheid om aldus de grip op de smokkelactiviteiten niet te verliezen. Medewerking was bij tweede beklaagde ver te zoeken en hij liep vrij snel tegen de spreekwoordelijke lamp, daar het strafonderzoek op het moment van zijn inschakeling reeds ver gevorderd was.

De bewezen feiten zijn bijzonder laakbaar, tweede beklaagde wist goed waar hij mee bezig was en was zich duidelijk wel bewust van de menselijke ellende die hij onderhield en mogelijk maakte, in afwezigheid van zijn neef.

Het openbaar ministerie vorderde een effectieve gevangenisstraf van 6 jaar en een effectieve geldboete van 3.000,00 euro.

De rechtbank kan niet om het gegeven heen dat tweede beklaagde 'slechts' drie weken actief was en dat hij nog over een blanco strafregister beschikt.

Een gevangenisstraf van 4 jaar komt de rechtbank passend en noodzakelijk voor teneinde tweede beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien en hem van recidive te weerhouden.

Een (verplichte) geldboete van 2.000,00 euro wordt eveneens opgelegd (de feiten dateren van voor de verplichte vermenigvuldiging met het aantal slachtoffers).

De feiten situeren zich voor en na 1 januari 2012, datum waarop de strafrechtelijke geldboeten, ingevolge de artikelen 2 en 3 van de Wet houdende diverse bepalingen inzake justitie van 28 december 2011 (Belgisch Staatsblad van 30 december 2011) met vijftig opdecimes dienen verhoogd te worden. De geldboete lastens beklaagde uit te spreken dient dan ook met vijftig opdecimes verhoogd te worden.

Tweede beklaagde werd nog niet veroordeeld tot een criminele straf, of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden, zodat hij in de voorwaarden verkeert voor uitstel van tenuitvoerlegging overeenkomstig artikel 8, § 1 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, zoals meermaals gewijzigd.

Aangezien beterschap in zijn hoofde mag verhoopt worden verleent de rechtbank uitstel van tenuitvoerlegging met betrekking tot de helft van de op te leggen gevangenisstraf en een deel van de geldboete in de mate zoals hierna verder uiteengezet.

Overeenkomstig artikel 77sexies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt tweede beklaagde tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31 Sw., zulks voor een termijn van 5 jaar.

Het bedrag van de in beslag genomen 810,00 euro gestort op de rekening van het COIV wordt verbeurd verklaard, toepassing gemaakt van de artikelen 42,2° en 43 Sw.

Derde beklaagde de zich noemende A.S.

De feiten voorwerp van de tenlasteleggingen C40, C42 en E2 werden door derde beklaagde ter terechtzitting d.d. 5 maart 2014 (zie zittingsblad) niet betwist en zij komen naar het oordeel van de rechtbank ook genoegzaam naar eis van recht bewezen voor op basis van de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting.

Derde beklaagde betwistte wel de feiten voorwerp van de tenlastelegging C41, zodat moet worden nagegaan of de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting, wel volstaan om te oordelen dat derde beklaagde ook deze hem ten laste gelegde feiten heeft gepleegd en er schuldig aan is, dan wel of er ter zake (minstens) sprake is van gerede twijfel, in welk geval zich de vrijspraak opdringt.

De feiten en omstandigheden, vervat in de bewijsmiddelen die in het kader van de bewijsvoering door het openbaar ministerie en/of de burgerlijke partij worden naar voor gebracht, dienen de rechter te overtuigen. Een beklaagde kan niet regelmatig worden veroordeeld dan wanneer het bewijs wordt geleverd dat hij de dader is van het misdrijf of de mededader van een strafbaar feit. Het staat aan de rechter te onderzoeken of alle constitutieve bestanddelen van het aangeklaagde misdrijf verenigd zijn. De regel dat elke persoon als onschuldig wordt beschouwd zolang zijn schuld niet bewezen is, vormt de grondslag van de bewijslastregeling. Dit betekent dat dus op de beklaagde geen bewijslast rust met betrekking tot zijn onschuld. De regel volgens welke twijfel in het voordeel van de beklaagde geldt, is een corollarium van het vermoeden van onschuld en de bewijslast rust op de openbare aanklager of de burgerlijke partij.

Op basis van de gegevens verzameld tijdens het gerechtelijk onderzoek en het onderzoek ter terechtzitting, zijn er naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende overtuigende elementen voorhanden teneinde de strafrechter tot de redelijke zekerheid te brengen dat derde beklaagde de feiten voorwerp van de C41 pleegde. Er bestaat in zulke omstandigheden redelijke twijfel die derde beklaagde in strafrecht ten goede komt zodat derde beklaagde uit hoofde van de hen ten laste gelegde feiten dient te worden vrijgesproken.

De bewezen verklaarde feiten vormen in hoofde van derde beklaagde de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 5w. slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn derde beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van derde beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en zijn arbeidssituatie voor zover bekend.

Derde beklaagde is medecompaan van A.A., zijn woning te Leuven was een toevluchtsoord voor A.A. en deed dienst als tijdelijke verblijfsplaats voor illegale vreemdelingen die wensen

gesmokkeld te worden. Hij leverde materiaal en illegale vluchtelingen via internationale contactpersonen. Zijn positie was van dien aard dat hij met A.A. over prijzen kon negotiëren en hem werden belangrijke sommen toevertrouwd.

Zijn rol moet niet worden geminimaliseerd.

Het openbaar ministerie vorderde een effectieve gevangenisstraf van 5 jaar en een effectieve geldboete van 2.000,00 euro.

Derde beklaagde, die als enige legaal in ons land verblijft, maakte ter terechtzitting d.d. 5 maart 2014 geloofwaardig aannemelijk zich te integreren in onze samenleving en legde enig schuldinzicht aan de dag.

Een gevangenisstraf van 37 maanden komt de rechtbank passend en noodzakelijk voor teneinde derde beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien en hem van recidive te weerhouden.

Een (verplichte) geldboete van 2.000,00 euro wordt eveneens opgelegd (de feiten dateren van voor de verplichte vermenigvuldiging met het aantal slachtoffers).

De feiten situeren zich voor en na 1 januari 2012, datum waarop de strafrechtelijke geldboeten, ingevolge de artikelen 2 en 3 van de Wet houdende diverse bepalingen inzake justitie van 28 december 2011 (Belgisch Staatsblad van 30 december 2011) met vijftig opdecimes dienen verhoogd te worden. De geldboete lastens beklaagde uit te spreken dient dan ook met vijftig opdecimes verhoogd te worden.

Derde beklaagde werd nog niet veroordeeld tot een criminele straf, of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden, zodat hij in de voorwaarden verkeert voor uitstel van tenuitvoerlegging overeenkomstig artikel 8, § 1 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, zoals meermaals gewijzigd.

Aangezien beterschap in zijn hoofde mag verhoopt worden verleent de rechtbank uitstel van tenuitvoerlegging met betrekking tot de op te leggen gevangenisstraf (voorbehoud gemaakt voor de ondergane voorlopige hechtenis) en een deel van de geldboete in de mate zoals hierna verder uiteengezet.

Overeenkomstig artikel 77sexies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt derde beklaagde tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 315w., zulks voor een termijn van 5 jaar.

Het bedrag van de in beslag genomen 2.590,00 euro gestort op de rekening van het COIV wordt verbeurd verklaard, toepassing gemaakt van de artikelen 42,2° en 43 5w.

Vierde beklaagde de zich noemende N.A.

De feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A2, C15 t/m C33, F1 en G werden door vierde beklaagde ter terechtzitting d.d. 5 maart 2014 (zie zittingsblad) niet betwist en zij komen naar

het oordeel van de rechtbank ook genoegzaam naar eis van recht bewezen voor op basis van de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting.

De bewezen verklaarde feiten vormen in hoofde van vierde beklaagde de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn vierde beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van vierde beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en zijn arbeidssituatie voor zover bekend.

N.A. bracht grote aantallen illegalen naar de parkings en is volgens A.B. een smokkelaar. Hij verleende verschillende hand- en spandiensten voor de organisatie. Geweld tegen politiemensen schuwt hij niet (zie het aanvankelijk proces-verbaal nr. BR.55.LL.33727-13, zie kaft II, subkaft 3 van de strafinformatie).

Het openbaar ministerie vorderde een effectieve gevangenisstraf van 5 jaar en een effectieve geldboete van 2.000,00 euro.

Een effectieve gevangenisstraf van 4 jaar komt de rechtbank passend en noodzakelijk voor teneinde vierde beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien en hem van recidive te weerhouden.

Een (verplichte) geldboete van 2.000,00 euro wordt eveneens opgelegd (de feiten dateren van voor de verplichte vermenigvuldiging met het aantal slachtoffers).

De feiten situeren zich voor en na 1 januari 2012, datum waarop de strafrechtelijke geldboeten, ingevolge de artikelen 2 en 3 van de Wet houdende diverse bepalingen inzake justitie van 28 december 2011 (Belgisch Staatsblad van 30 december 2011) met vijftig opdecimes dienen verhoogd te worden. De geldboete lastens beklaagde uit te spreken dient dan ook met vijftig opdecimes verhoogd te worden.

Vierde beklaagde werd nog niet veroordeeld tot een criminele straf, of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden, zodat hij in de voorwaarden verkeert voor uitstel van tenuitvoerlegging overeenkomstig artikel 8, § 1 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, zoals meermaals gewijzigd.

Hoewel hij de hem ten laste gelegde feiten niet betwistte, moet hieruit naar het oordeel van de rechtbank niet per sé een doorleefd schuldinzicht worden afgeleid, gelet op de verklaring door vierde beklaagde afgelegd ter terechtzitting (vierde beklaagde verklaarde onder meer zinnens

te zijn zich terug naar de 'jungle' te begeven bij zijn vrijlating om er nogmaals zijn geluk te beproeven).

De rechtbank verleent uitstel van tenuitvoerlegging, doch enkel met betrekking tot een deel van de geldboete in de mate zoals hierna verder uiteengezet.

Overeenkomstig artikel 77sexies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt vierde beklaagde tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31 Sw., zulks voor een termijn van 5 jaar.

Het bedrag van de in beslag genomen 40,00 euro gestort op de rekening van het COIV wordt verbeurd verklaard, toepassing gemaakt van de artikelen 42,2° en 43 5w.

Vijfde beklaagde de zich noemende B.M.

Vijfde beklaagde kwam zich ter terechtzitting d.d. 5 maart 2014 niet verantwoorden zodat er moet worden vanuit gegaan dat hij de hem ten laste gelegde feiten Al, C44, F2 en G betwist en er moet worden nagegaan of de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting, wel volstaan om te oordelen dat vijfde beklaagde de hem ten laste gelegde feiten effectief heeft gepleegd en er schuldig aan is, dan wel of er ter zake (minstens) sprake is van gerede twijfel, zodat zich de vrijspraak opdringt.

De rechtbank verwijst naar wat hoger uitvoerig nopens de rol van vijfde beklaagde werd uiteengezet en waaruit duidelijk blijkt dat het de taak van vijfde beklaagde was om illegalen naar de vrachtwagens te brengen.

De feiten voorwerp van de tenlasteleggingen Al, C44, F2 en G komen genoegzaam naar eis van recht bewezen voor in hoofde van vijfde beklaagde.

De bewezen verklaarde feiten vormen in hoofde van vijfde beklaagde de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn vijfde beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van vijfde beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en zijn arbeidssituatie voor zover bekend.

Het openbaar ministerie vorderde een effectieve gevangenisstraf van 5 jaar en een effectieve geldboete van 2.000,00 euro.

Vijfde beklaagde werd lopende het onderzoek in vrijheid gesteld en kwam zich ter terechtzitting d.d. 5 maart 2014 niet verantwoorden.

Een effectieve gevangenisstraf van 37 maanden komt de rechtbank passend en noodzakelijk voor teneinde vijfde beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien en hem van recidive te weerhouden.

Een (verplichte) geldboete van 1.500,00 euro wordt eveneens opgelegd (de feiten dateren van voor de verplichte vermenigvuldiging met het aantal slachtoffers).

De feiten situeren zich voor en na 1 januari 2012, datum waarop de strafrechtelijke geldboeten, ingevolge de artikelen 2 en 3 van de Wet houdende diverse bepalingen inzake justitie van 28 december 2011 (Belgisch Staatsblad van 30 december 2011) met vijftig opdecimes dienen verhoogd te worden. De geldboete lastens beklaagde uit te spreken dient dan ook met vijftig opdecimes verhoogd te worden.

Overeenkomstig artikel 77sexies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt vierde beklaagde tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31 Sw., zulks voor een termijn van 5 jaar.

Het bedrag van de in beslag genomen 111,00 euro en 20,00 Pond gestort op de rekening van het COIV wordt verbeurd verklaard, toepassing gemaakt van de artikelen 42,2° en 43 Sw.

Zesde beklaagde de zich noemende A.B.

Zesde beklaagde betwistte ter terechtzitting d.d. 5 maart 2014 de hem ten laste gelegde feiten A2, C15 t/m C33 en F3 zodat er moet worden nagegaan of de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting, wel volstaan om te oordelen dat zesde beklaagde de hem ten laste gelegde feiten effectief heeft gepleegd en er schuldig aan is, dan wel of er ter zake (minstens) sprake is van gerede twijfel, zodat zich de vrijspraak opdringt.

De rechtbank verwijst naar wat hoger werd uiteengezet (meer bepaald naar de randnummers 5, 6, 9, 12 en 14 (4de alinea) en waaruit duidelijk blijkt dat de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A2, C15 t/m C33, F3 en G wel degelijk genoegzaam naar eis van recht bewezen voorkomen in hoofde van zesde beklaagde.

Zesde beklaagde was duidelijk een smokkelaar, wiens taak het binnen de organisatie was om illegalen naar de parkings te brengen en de rechtbank hecht geen geloof, in het licht van het geheel van de strafinformatie, aan de bewering van zesde beklaagde als zou iemand anders zijn GSM hebben gebruikt.

De feiten voorwerp van de tenlastelegging G werden door zesde beklaagde ter terechtzitting d.d. 5 maart 2014 (zie zittingsblad) niet betwist en ook zij komen naar het oordeel van de rechtbank ook genoegzaam naar eis van recht bewezen voor op basis van de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting.

De bewezen verklaarde feiten vormen in hoofde van zesde beklaagde de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn zesde beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van zesde beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en zijn arbeidssituatie voor zover bekend.

Een gevangenisstraf van 37 maanden komt passend en noodzakelijk voor teneinde zesde beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien en hem van recidive te weerhouden.

Een (verplichte) geldboete van 1.500,00 euro wordt eveneens opgelegd (de feiten dateren van voor de verplichte vermenigvuldiging met het aantal slachtoffers).

De feiten situeren zich voor en na 1 januari 2012, datum waarop de strafrechtelijke geldboeten, ingevolge de artikelen 2 en 3 van de Wet houdende diverse bepalingen inzake justitie van 28 december 2011 (Belgisch Staatsblad van 30 december 2011) met vijftig opdecimes dienen verhoogd te worden. De geldboete lastens beklaagde uit te spreken dient dan ook met vijftig opdecimes verhoogd te worden.

Beklaagde werd nog niet veroordeeld tot een criminele straf, of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden, zodat hij in de voorwaarden verkeert voor uitstel van tenuitvoerlegging overeenkomstig artikel 8, § 1 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, zoals meermaals gewijzigd.

Aangezien beterschap in zijn hoofde mag verhoopt worden (zie de stukken 2 t/m 9 neergelegd voor zesde beklaagde) en gelet op zijn blanco strafregister, verleent de rechtbank uitstel van tenuitvoerlegging met betrekking tot de op te leggen gevangenisstraf (met uitzondering van de ondergane voorlopige hechtenis) en geldboete in de mate zoals hierna verder uiteengezet.

Overeenkomstig artikel 77sexies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt zesde beklaagde tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31 Sw., zulks voor een termijn van 5 jaar.

Zevende beklaagde de zich noemende M.P.

Zevende beklaagde kwam zich ter terechtzitting d.d. 5 maart 2014 niet verantwoorden zodat er moet worden vanuit gegaan dat hij de hem ten laste gelegde feiten Al, C44, F4 en G betwist en er moet worden nagegaan of de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting, wel volstaan om te oordelen dat zevende beklaagde

de hem ten laste gelegde feiten effectief heeft gepleegd en er schuldig aan is, dan wel of er ter zake (minstens) sprake is van gerede twijfel, zodat zich de vrijspraak opdringt.

De rechtbank verwijst naar wat hoger werd uiteengezet en waaruit duidelijk blijkt hoe zevende beklaagde als passagier samen met E.J. (de bestuurder) nog aanwezig was in de wegrijdende camionette toen alle andere illegalen al op de parking waren achtergelaten (het ging volgens B.M. over een 20-tal illegalen).

Zijn rol binnen de organisatie is naar het oordeel van de rechtbank minder belangrijk, hij kende de plaatsgesteldheid bijvoorbeeld kennelijk niet (de camionette belandde in de gracht).

De bewezen verklaarde feiten vormen in hoofde van zevende beklaagde de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn zevende beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van zevende beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en zijn arbeidssituatie voor zover bekend.

Het openbaar ministerie vorderde een effectieve gevangenisstraf van 30 maanden en een effectieve geldboete van 1.000,00 euro.

Een gevangenisstraf van 2 jaar komt de rechtbank passend en noodzakelijk voor teneinde zevende beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien en hem van recidive te weerhouden.

Een (verplichte) geldboete van 1.000,00 euro wordt eveneens opgelegd (de feiten dateren van voor de verplichte vermenigvuldiging met het aantal slachtoffers).

De feiten situeren zich voor en na 1 januari 2012, datum waarop de strafrechtelijke geldboeten, ingevolge de artikelen 2 en 3 van de Wet houdende diverse bepalingen inzake justitie van 28 december 2011 (Belgisch Staatsblad van 30 december 2011) met vijftig opdecimes dienen verhoogd

te worden. De geldboete lastens beklaagde uit te spreken dient dan ook met vijftig opdecimes verhoogd te worden.

Zevende beklaagde werd lopende het onderzoek in vrijheid gesteld en kwam zich ter terechtzitting d.d. 5 maart 2014 niet verantwoorden.

Overeenkomstig artikel 77sexies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt vierde

beklaagde tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 315w., zulks voor een termijn van 5 jaar.

Het bedrag van de in beslag genomen 75,00 Pond gestort op de rekening van het COIV wordt verbeurd verklaard, toepassing gemaakt van de artikelen 42,2° en 43 5w.

Achtste beklaagde de zich noemende E.J.

Achtste beklaagde kwam zich ter terechtzitting d.d. 5 maart 2014 niet verantwoorden zodat er moet worden vanuit gegaan dat hij de hem ten laste gelegde feiten Al, C44, F5 en G betwist en er moet worden nagegaan of de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting, wel volstaan om te oordelen dat achtste beklaagde de hem ten laste gelegde feiten effectief heeft gepleegd en er schuldig aan is, dan wel of er ter zake (minstens) sprake is van gerede twijfel, zodat zich de vrijspraak opdringt.

Achtste beklaagde was als bestuurder samen met M.P. nog aanwezig in de wegrijdende camionette toen alle andere illegalen al op de parking waren achtergelaten. Zijn rol binnen de organisatie is naar het oordeel van de rechtbank minder belangrijk, hij kende de plaatsgesteldheid bijvoorbeeld kennelijk niet (de camionette belandde in de gracht).

De bewezen verklaarde feiten vormen in hoofde van achtste beklaagde de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn achtste beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van achtste beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en zijn arbeidssituatie voor zover bekend.

Het openbaar ministerie vorderde een effectieve gevangenisstraf van 30 maanden en een effectieve geldboete van 1.000,00 euro.

Een gevangenisstraf van 2 jaar komt de rechtbank passend en noodzakelijk voor teneinde achtste beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien en hem van recidive te weerhouden.

Een (verplichte) geldboete van 1.000,00 euro wordt eveneens opgelegd (de feiten dateren van voor de verplichte vermenigvuldiging met het aantal slachtoffers).

De feiten situeren zich voor en na 1 januari 2012, datum waarop de strafrechtelijke geldboeten, ingevolge de artikelen 2 en 3 van de Wet houdende diverse bepalingen inzake justitie van 28 december 2011 (Belgisch Staatsblad van 30 december 2011) met vijftig opdecimes dienen verhoogd te worden. De geldboete lastens beklaagde uit te spreken dient dan ook met vijftig opdecimes verhoogd te worden.

Achtste beklaagde werd lopende het onderzoek in vrijheid gesteld en kwam zich ter terechtzitting d.d. 5 maart 2014 niet verantwoorden.

Overeenkomstig artikel 77sexies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt vierde beklaagde tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 315w., zulks voor een termijn van 5 jaar.

1.3 Overtuigingsstukken en kosten

Overeenkomstig de wettelijke bepalingen wordt over de overtuigingstukken en de kosten geoordeeld zoals hierna bepaald.

***

II. BURGERRECHTELIJK

De burgerlijke partij het CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING vordert in eigen naam voor haar materiële en morele schade een vergoeding van 2.500,00 euro, meer vergoedende en gerechtelijke intresten en een rechtsplegingsvergoeding begroot op 715,00 euro.

Deze vordering van de burgerlijke partij is tijdig, regelmatig naar vorm en komt derhalve ontvankelijk voor.

De respectievelijk bewezen verklaarde tenlasteleggingen lastens beklaagden staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen die door deze burgerlijke partij werden geleden en de beklaagden, als enigen aansprakelijk voor de geleden schade, zijn er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

De vordering kan verder worden ontmoet als volgt.

Nopens de morele schade merkt de rechtbank op dat deze schade per definitie onherstelbaar is, en de vergoeding uit dien hoofde daarom slechts een vorm van troost, een 'compensatie' die tot doel heeft de pijn, de smart of enig ander moreel leed te lenigen.

Voor de begroting van de geldelijke compensatie voor morele schade is het quasi onmogelijk om deze vergoeding te meten naar de reële inhoud en de omvang van de schade. Geen enkele rechter heeft immers het vermogen om deze delicate menselijke schade die zich afspeelt in het hart en de geest van mensen te lenigen of accuraat in geld te begroten.

De rechtbank laat zich ter zake dan ook leiden door wat zij redelijk en billijk acht.

Hoewel de schade van de burgerlijke partij zeker en vaststaand is leent zij zich niet tot een mathematisch juiste becijfering, zodat zich een ex aequo et bono begroting opdringt.

Een schadevergoeding van 2.500,00 euro moreel en materieel vermengd komt billijk voor en wordt toegekend zoals gevorderd.

Vergoedende intresten worden toegekend vanaf een gemiddelde datum, bepaald op 1 januari 2013 en gelet op de veroordeling van de beklaagden tot het betalen van een schadevergoeding aan de respectieve burgerlijke partijen, en dit zoals hierna bepaald in het beschikkende gedeelte van onderhavig vonnis, worden de beklaagden veroordeeld tot het betalen van een minimumrechtsplegingsvergoeding (de raadslieden van beklaagden traden pro deo op), vastgesteld op basis van het bedrag van de vordering, ad 412,50 euro.

De burgerlijke partij vraagt de toewijzing van de in beslag genomen geldsommen vrij te geven ten gunste van haar, toepassing gemaakt van artikel 42§3 Sw.

Het eerste doel van een herstelgerichte toepassing van het strafrecht bestaat in het ongedaan maken van de gevolgen van het misdrijf.

Ten deze is, gelet op de beslagmaatregelen, een effectieve genoegdoening aan het slachtoffer mogelijk.

De verbeurdverklaarde vermogensvoordelen worden dan ook toegewezen aan de burgerlijke partij.

Het meer en/of anders gevorderde wordt afgewezen als ongegrond en gelet op het bestaan van mogelijke reële, persoonlijke schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven past het de burgerlijke belangen aan te houden.

OM DEZE REDENEN :

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid :

artikelen 2, 40, 42, 43, 65 lid 1, 66 en 100 van het strafwetboek;

artikelen 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek;

artikel 367 van het wetboek van strafvordering;

artikelen 44 en 45 van het strafwetboek;

artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

artikelen 130, 162, 182, 184, 185, 186, 189, 190, 191, 194, 195, 226, 227 en 282 van het wetboek van strafvordering.

artikel 2 van de wet van 04.10.1867, gewijzigd bij het enig artikel van de wet van 06.02.1985; artikelen 8 en 14 van de wet van 29 juni 1964;

alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde wetsartikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende OP TEGENSPRAAK t.a.v. eerste t/m vierde en zesde beklaagde en BIJ VERSTEK t.a.v. vijfde, zevende en achtste beklaagde

Verbetert de dagvaarding als volgt:

- in de tenlastelegging Cl tot en met C44 dient de verwijzing naar 'de negende beklaagde' te

worden weggelaten.

- Onder de bijzondere verbeurdverklaring:

'In hoofde van A.S. (de derde) :

van een bedrag van 2950 euro, zijnde het vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit het misdrijf is verkregen.

Gelet op de storting van het inbeslaggenomen geld ten bedrage van 2950 euro op de rekening van het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring.'

dient te zijn:

'In hoofde van A.S. (de derde) :

van een bedrag van **2590 euro,** zijnde het vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit het misdrijf is verkregen.

Gelet op de storting van het inbeslaggenomen geld ten bedrage van 2590 euro op de rekening van het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring.'

1. STRAFRECHTELIJK

in hoofde van de eerste beklaagde - de zich noemende A.A.-

Zegt voor recht dat de in de dagvaarding weerhouden alias terecht werd toegewezen aan deze beklaagde.

Verklaart de feiten sub Al, A2, B1 t/m B3, C1 t/m C40 en D bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor al deze feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het strafwetboek, tot:

een **gevangenisstraf** van **ACHT (8) JAAR EFFECTIEF** en

een **geldboete** van **VIERDUIZEND EURO (4.000,00) EUR.**

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 2 en 3 van de wet van 28.12.2011, voormelde geldboete met **vijftig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **VIERENTWINTIG DUIZEND EURO (24.000,00) EUR**.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE (3) MAANDEN.**

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig art. 382 § 1 Sw. **ontzet** uit alle rechten voorzien in art. 31 eerste lid Sw. voor een termijn van **VIJF (5) JAAR.**

Spreekt overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis derde alinea 5w. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van **DERTIGDUIZEND EURO (30.000,00) EUR.**

Spreekt eveneens overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis derde alinea Sw. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. de in beslag genomen en op de COIV rekening gestorte gelden ten belope van **VIJFHONDERD US DOLLAR (500,00) USD.**

Zegt voor recht dat de verbeurdverklaarde vermogensvoordelen ten bedrage van 30.000,00 EUR en 500,00 USD, vermeerderd met de vergoedende intresten vanaf 1 januari 2013 en de kosten, worden toegewezen aan de burgerlijke partij.

in hoofde van de tweede beklaagde - de zich noemende R.S.-

Verklaart de feiten sub C2, C3, C5, C37 t/m C43 en El bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor ai deze feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het strafwetboek, tot:

een gevangenisstraf van VIER (4) JAAR en

een geldboete van TWEEDUIZEND EURO (2.000,00) EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 2 en 3 van de wet van 28.12.2011, voormelde geldboete met **vijftig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **TWAALFDUIZEND EURO (12.000,00) EUR.**

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE (3) MAANDEN.**

De Rechtbank stelt vast dat deze veroordeelde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden (artikel 4 van de wet van 10 februari 1994) en meent dat een opdeproefstelling van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen.

Gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, uitgesteld wordt voor een termijn van **VIJF (5) JAAR voor wat betreft de HELFT de uitgesproken gevangenisstraf van VIER (4) JAAR en voor een termijn van DRIE (3) JAAR voor wat betreft VIER/VIJFDEN van de uitgesproken geldboete van TWEEDUIZEND EURO (2.000,00) EUR en de erop van toepassing zijnde vervangende gevangenisstraf.**

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig art. 382 § 1 Sw. **ontzet** uit alle rechten voorzien in art. 31 eerste lid 5w. voor een termijn van **VIJF (5) JAAR.**

Spreekt eveneens overeenkomstig art. 42,3° Sw., art 43bis derde alinea 5w. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. de in beslag genomen en op de COIV rekening gestorte gelden ten belope van **ACHTHONDERD EN TIEN EURO (810,00) EUR.**

Zegt voor recht dat het verbeurdverklaarde vermogensvoordeel ten bedrage van 810,00 EUR, vermeerderd met de vergoedende intresten vanaf 1 januari 2013 en de kosten, worden toegewezen aan de burgerlijke partij.

in hoofde van de derde beklaagde - de zich noemende A.S.-

Verklaart de feiten sub C41 niet bewezen en spreekt hem dienvolgens **VRIJ** en ontslaat hem terzake van elke verdere rechtsvervolging zonder kosten.

Verklaart de feiten sub C40, C42 en E2 bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor al deze feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het strafwetboek, tot:

een gevangenisstraf van ZEVENENDERTIG (37) MAANDEN en

een geldboete van TWEEDUIZEND EURO (2.000,00) EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 2 en 3 van de wet van 28.12.2011, voormelde geldboete met **vijftig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **TWAALFDUIZEND EURO (12.000,00) EUR.**

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE (3) MAANDEN.**

De Rechtbank stelt vast dat deze veroordeelde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden (artikel 4 van de wet van 10 februari 1994) en meent dat een opdeproefstelling van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen.

Gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, uitgesteld wordt voor een termijn van **VIJF (5) JAAR voor wat betreft de uitgesproken gevangenisstraf van ZEVENENDERTIG (37) MAANDEN, met uitzondering van de ondergane voorlopige hechtenis en voor een termijn van DRIE (3) JAAR voor wat betreft VIER/VIJFDEN van de uitgesproken geldboete van TWEEDUIZEND EURO (2.000,00) EUR en de erop van toepassing zijnde vervangende gevangenisstraf.**

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig art. 382 § 1 Sw. **ontzet** uit alle rechten voorzien in art. 31 eerste lid Sw. voor een termijn van **VIJF (5) JAAR.**

Spreekt eveneens overeenkomstig art. 42,3° 5w., art. 43bis derde alinea Sw. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van beklaagde op de

vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. de in beslag genomen en op de COIV rekening gestorte gelden ten belope van **TWEEDUIZEND VIJFHONDERD NEGENTIG EURO (2.590,00) EUR.**

Zegt voor recht dat het verbeurdverklaarde vermogensvoordeel ten bedrage van 2.590,00 EUR, vermeerderd met de vergoedende intresten vanaf 1 januari 2013 en de kosten, worden toegewezen aan de burgerlijke partij.

in hoofde van de vierde beklaagde - de zich noemende N.A.-

Verklaart de feiten sub A2, C15 t/m C33, F1 en G bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor al deze feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het strafwetboek, tot:

een gevangenisstraf van VIER (4) JAAR EFFECTIEF en

een geldboete van TWEEDUIZEND EURO (2.000,00) EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 2 en 3 van de wet van 28.12.2011, voormelde geldboete met **vijftig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **TWAALFDUIZEND EURO (12.000,00) EUR.**

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE (3) MAANDEN.**

De Rechtbank stelt vast dat deze veroordeelde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden (artikel 4 van de wet van 10 februari 1994) en meent dat een opdeproefstelling van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen.

Gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, uitgesteld wordt voor een termijn van **DRIE (3) JAAR voor wat betreft VIER/VIJFDEN van de uitgesproken geldboete van TWEEDUIZEND EURO (2.000,00) EUR en de erop van toepassing zijnde vervangende gevangenisstraf.**

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig art. 382 § 1 Sw. **ontzet** uit alle rechten voorzien in art. 31 eerste lid Sw. voor een termijn van **VIJF (5) JAAR.**

Spreekt eveneens overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis derde alinea Sw. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. de in beslag genomen en op de COIV rekening gestorte gelden ten belope van **VEERTIG EURO (40,00) EUR.**

Zegt voor recht dat het verbeurdverklaarde vermogensvoordeel ten bedrage van 40,00 EUR, vermeerderd met de vergoedende intresten vanaf 1 januari 2013 en de kosten, worden toegewezen aan de burgerlijke partij.

in hoofde van de vijfde beklaagde - de zich noemende B.M. -

Verklaart de feiten sub A1, C44, F2 en G bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor al deze feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het strafwetboek, tot:

een gevangenisstraf van ZEVENENDERTIG (37) MAANDEN EFFECTIEF en

een geldboete van DUIZEND VIJFHONDERD EURO (1.500,00) EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 2 en 3 van de wet van 28.12.2011, voormelde geldboete met **vijftig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **NEGENDUIZEND EURO (9.000,00) EUR.**

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE (3) MAANDEN**.

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig art. 382 § 15w. **ontzet** uit alle rechten voorzien in art. 31 eerste lid Sw. voor een termijn van **VIJF (5) JAAR.**

Spreekt overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis derde alinea 5w. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van **HONDERD EN ELF EURO (111,00) EUR.**

Spreekt eveneens overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis derde alinea Sw. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. de in beslag genomen en op de COIV rekening gestorte gelden ten belope van **TWINTIG BRITSE POND (20,00) GBP.**

Zegt voor recht dat de verbeurdverklaarde vermogensvoordelen ten bedrage van 111,00 EUR en 20,00 GBP, vermeerderd met de vergoedende intresten vanaf 1 januari 2013 en de kosten, worden toegewezen aan de burgerlijke partij.

in hoofde van de zesde beklaagde - de zich noemende A.B. -

Verklaart de feiten sub A2, C15 t/m C33, F3 en G bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor al deze feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het strafwetboek, tot:

een gevangenisstraf van ZEVENENDERTIG (37) MAANDEN en

een geldboete van DUIZEND VIJFHONDERD EURO (1.500,00) EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 2 en 3 van de wet van 28.12.2011, voormelde geldboete met **vijftig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **NEGENDUIZEND EURO (9.000,00) EUR.**

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE (3) MAANDEN.**

De Rechtbank stelt vast dat deze veroordeelde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden (artikel 4 van de wet van 10 februari 1994) en meent dat een opdeproefstelling van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen.

Gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, uitgesteld wordt voor een termijn van **VIJF (5) JAAR voor wat betreft de uitgesproken gevangenisstraf van ZEVENENDERTIG (37) MAANDEN, met uitzondering van de ondergane voorlopige hechtenis en voor een termijn van DRIE (3) JAAR voor wat betreft VIER/VIJFDEN van de uitgesproken geldboete van DUIZEND VIJFHONDERD EURO (1.500,00) EUR en de erop van toepassing zijnde vervangende gevangenisstraf.**

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig art. 382 § 1 Sw. **ontzet** uit alle rechten voorzien in art. 31 eerste lid Sw. voor een termijn van **VIJF (5) JAAR.**

in hoofde van de zevende beklaagde - de zich noemende M.P. -

Verklaart de feiten sub Al, C44, F4 en G bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor al deze feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het strafwetboek, tot:

een gevangenisstraf van TWEE (2) JAAR EFFECTIEF en

een geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00) EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 2 en 3 van de wet van 28.12.2011, voormelde geldboete met **vijftig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **ZESDUIZEND EURO (6.000,00) EUR.**

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE (3) MAANDEN.**

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig art. 382 § 15w. **ontzet** uit alle rechten voorzien in art. 31 eerste lid Sw. voor een termijn van **VIJF (5) JAAR.**

Spreekt eveneens overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis derde alinea 5w. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. de in beslag genomen en op de COIV rekening gestorte gelden ten belope van **VIJFENZEVENTIG EURO (75,00) EUR.**

Zegt voor recht dat het verbeurdverklaarde vermogensvoordeel ten bedrage van 75,00 EUR, vermeerderd met de vergoedende intresten vanaf 1 januari 2013 en de kosten, worden toegewezen aan de burgerlijke partij.

in hoofde van de achtste beklaagde - de zich noemende E.J. -

Verklaart de feiten sub Al, C44, F4 en G bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor al deze feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het strafwetboek, tot:

een gevangenisstraf van TWEE (2) JAAR EFFECTIEF en

een geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00) EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 2 en 3 van de wet van 28.12.2011, voormelde geldboete met **vijftig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **ZESDUIZEND EURO (6.000,00) EUR.**

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE (3) MAANDEN.**

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig art. 382 § 15w**. ontzet** uit alle rechten voorzien in art. 31 eerste lid Sw. voor een termijn van **VIJF (5) JAAR.**

***

Verwijst alle veroordeelden tevens tot het betalen van elk een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **EENENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013).

Verplicht alle veroordeelden om boven de correctionele hoofdstraf **elk** een bedrag van **VIJFENTWINTIG EUR + 50 decimes = HONDERDVIJFTIG EURO (150,00) EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie. (artikel 29 al. 1 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd).

Verwijst alle veroordeelde tevens **solidair** tot de kosten van het geding, in totaal begroot op **VIERENTWINTIG DUIZEND ZEVENHONDERD NEGENENVIJFTIG EURO EN VIJFENDERTIG CENT (24.759,35) EUR.**

OVERTUIGINGSSTUKKEN:

Stelt de overtuigingsstukken 05/13/8066 (2), 05/13/8068, 05/13/3159, 05/13/6886, 05/13/3877, 05/13/3627, 05/13/3856 (5), 05/13/2790, OS/13/3855, 05/13/3854, 05/13/4236,

05/13/4237, 05/13/1377, 05/13/2330 en 05/13/4621 ter beschikking van het **Openbaar Ministerie** om ermee te handelen als naar recht.

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42-1° Sw. de overtuigingsstukken 05/13/8066 (1), 05/14/653, OS/13/2832, 05/13/3920, 05/13/3857, 05/13/3856 (1-4), 05/13/3881, 05/13/4168, 05/13/8037 en 05/13/8036, dewelke het voorwerp uitmaakten van, gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van voormelde feiten.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42-2° Sw. het overtuigingsstuk 05/13/7935, hetwelke het voorwerp uitmaakt van, gediend heeft of bestemd was tot het plegen van voormelde feiten.

II. BURGERRECHTELIJK

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en in de mate zoals hierna bepaald gegrond.

Veroordeelt dienvolgens alle veroordeelden **solidair** om te betalen aan de burgerlijke partij de som van **TWEEDUIZEND VIJFHONDERD EURO (2.500,00) EUR** vermeerderd met de vergoedende intresten vanaf 1 januari 2013 tot heden en vanaf heden de gerechtelijke intresten en de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op **VIERHONDERD EN TWAALF EURO EN VIJFTIG CENT (412,50) EUR.**

Zegt voor recht dat de in beslag genomen gelden zullen worden vrijgegeven ten gunste van de burgerlijke partij ten belope van de toegekende schadevergoeding, intresten en kosten inbegrepen.

Wijst het meer- en/of anders gevorderde af als zijnde ongegrond.

Houdt in toepassing van art. 4 V. T. Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij de wetten van 11 juli 1994, 28 maart 2000 en 13 april 2005 ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

******

Daar een effectieve vrijheidsstraf werd uitgesproken heeft de rechtbank de eerste, tweede en vierde beklaagde ingelicht over de uitvoering van deze vrijheidsstraf en over de mogelijke strafuitvoeringsmodaliteiten (artikel 195 Sv.).

Hoewel een effectieve vrijheidsstraf werd uitgesproken kon de rechtbank de vijfde, zevende en achtste beklaagde niet inlichten over de uitvoering van deze vrijheidsstraf en over de mogelijke strafuitvoeringsmodaliteiten, daar zij afwezig waren bij de uitspraak (artikel 195 Sv.).

*****

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld met uitzondering van de eerste, tweede, derde en zesde

beklaagde die werden bijgestaan door een tolk Nederlands-Koerdisch/Sorani en met uitzondering van de vierde beklaagde die werden bijgestaan door een tolk Nederlands-Farsi.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op twee april tweeduizend en veertien door de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, zeventiende kamer, samengesteld uit:

B., alleenrechtsprekend rechter in de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge;

In aanwezigheid van F., substituut procureur des Konings West-Vlaanderen, afdeling Brugge;

Met bijstand van griffier K.;